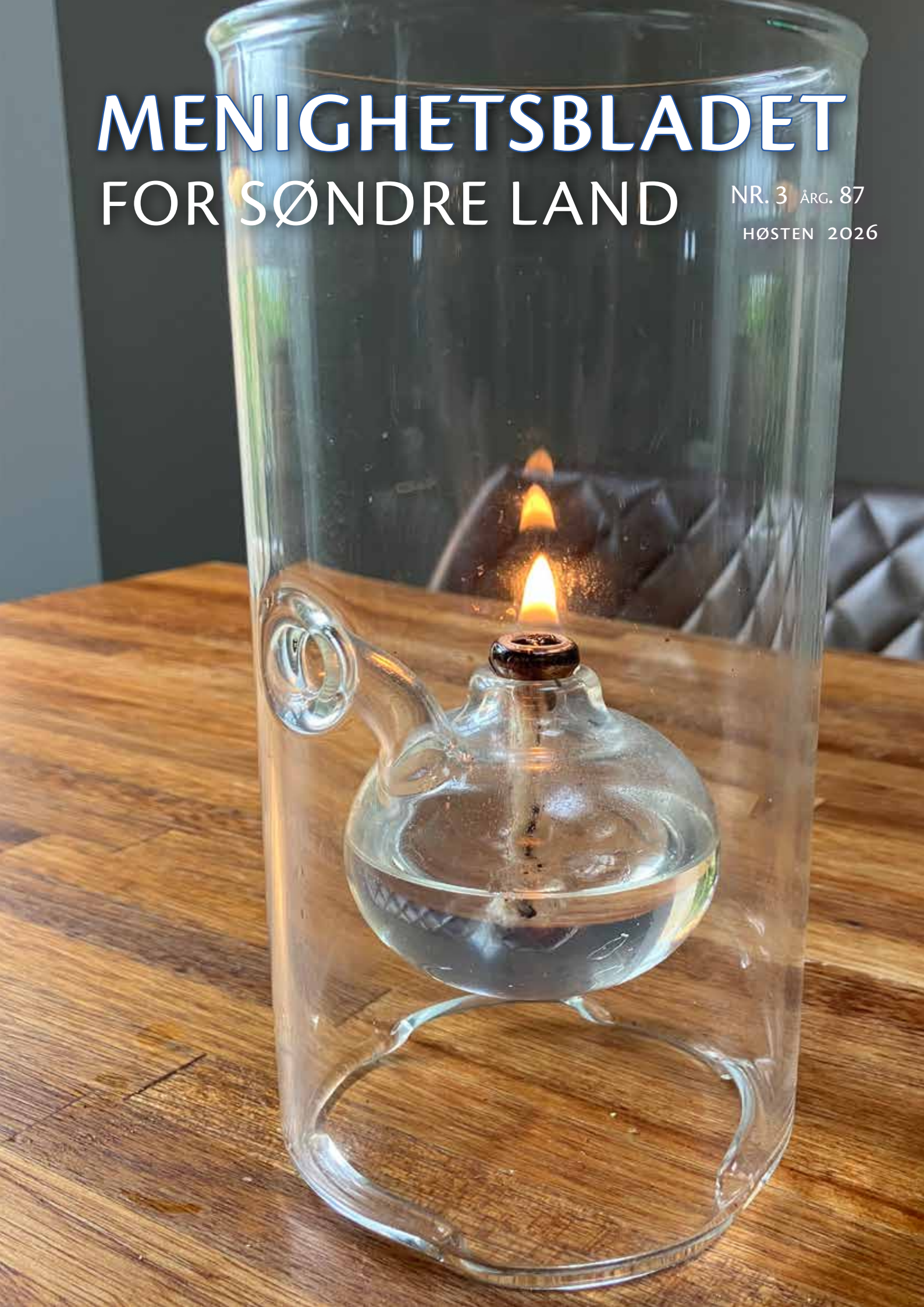

MENIGHETSBLADET FOR SØNDRE LAND

NR. 3 ÅRG. 87
HØSTEN 2026

VÆR BEREDT

Speiderne hilser hverandre med «Vær beredt – alltid beredt». I beredskapsåret 2026 går den samme oppfordringen ut til oss alle. Det er blitt et nytt alvor over dette. Koronapandemien, krigen i Europa og konsekvensene av global oppvarming gjør at alvoret har rykket nærmere våre egne liv.

Gjennom flere artikler setter vi i dette nummeret av Menighetsbladet ulike former for beredskap på dagsorden: Kommunal beredskap, helseberedskap, egenberedskap, musikk og kultur som sosial beredskap, åndelig beredskap. Og vi har fått biskopen til å skrive om Folkekirkens beredskapsrolle og oppgaver.

I sterk kontrast til dette var budskapet i sommernummeret av Menighetsbladet Jesu ord i bergprekenen: «Vær ikke bekymret for morgendagen – Hver dag har nok med sin egen plage». Det er vel i denne spenningen vi lever våre liv. Og det leves nå. For å kunne leve i nuet, være til stede og oppleve dagen i dag, må vi redusere bekymringene for framtida gjennom tiltak som skaper trygghet. Det kan være godt å ha tenkt igjennom, planlagt og ha beredskap for situasjoner som kan oppstå. Da må vi gjerne også ha noe på lager både i privat og nasjonal sammenheng.

I Norge har vi i for stor grad satset på at vi kunne kjøpe det vi trenger når vi trenger det. I koronatida lærte vi at markedet

ikke fungerte når vi skulle skaffe oss munnbind og utstyr for å beskytte oss mot smittsomme sykdommer. Enda viktigere enn denne beredskapskassa flere og flere av oss har skaffet seg, er kanskje ferdigheter og kunnskap om hvordan vi kan overleve når strømforsyningen er slått ut og tilgangen på det vi trenger til livets opphold ikke er å skaffe til veie i dagligvareforretningene.

Det er ofte gammel kunnskap, om hvordan vi kan salte ned mat når fryseren streiker, hva slags sopp, bær, urter og planter ute i naturen som er spiselige, eller hvordan vi kan dyrke mat og omgjøre egen plen til potetåker og hageanlegg. Vi trenger ikke en hel gård for å bli selvhjulpne på mat. Og vi trenger ikke en stor tråler for å sette et lite fiskegarn. Men vi må ha kunnskap om hvor vi skal sette det ut.

Vi har mye å lære av det som de siste årene har skjedd i Ukraina. og hvordan folk opprettholder livet i krigsherjede områder. Noe som har gjort sterkt inntrykk på meg er å høre voggesanger stige opp fra tilfluktsrom og undergrunn, etter at flyalarmen har gått midt på natta.

Og ute på stranda i Odessa samles folk rundt en pianist som sitter der hver morgen og spiller i soloppgangen. De møtes der for å finne mot og styrke i krigshverdagen. På tross av alt.

Det er også beredskap.

Kirkekontoret

Rådhuset 2860 Hov, 1. etg (v/ NAV)

Tlf: 902 77 164

E-post: post.sondre-land@kirken.no

Kontortid: Man.–tors. kl. 10–14.

Ansatte:

Menighetssekretær:

Belinda Jørandli Rudsengen

E-post: BR822@kirken.no

Sokneprest Vivian Fleischer Nyborg.

Tlf: 958 16 279. E-post: vn358@kirken.no

Sokneprest Levi Korsveien.

Tlf: 976 52 245 E-post: LK629@kirken.no

Kirkeverge Hilde Myklebust Lunde

970 27 978 E-post: hl548@kirken.no

Kantor Svetlana Starcheusova

E- post: ss995@kirken.no

Henvendelser rettes til kirkekontoret

på tlf. 90277164

Trosopplærer Bjørn Robert Grimsrud

Tlf: 472 58 542. bg628@kirken.no

Kirketjenere i Fluberg, Skute,

Landåsbygda, Enger og Hov:

Øistein Sveum

Kenneth Bekkelien

Hendvendelser rettes til

Kirkekontoret på tlf. 90277164

Fluberg menighetsråd:

Elsa Karin Brenden, leder.

Skute menighetsråd:

Merethe Gulbrandsen Struksnes, leder.

Søndre Land menighetsråd:

Bente Skårberg, leder

Søndre Land kirkelige fellelsråd

Elsa Karin Brenden, leder. Tlf: 924 60 917

Menighetsbladet

E-post: slmenighetsbladet@gmail.com

Tlf: 916 05 829

Redaksjon:

Steinar Barstad (Redaktør)

Medarbeidere:

Gunn-Merete B Rustøe (Lay out)

Bjørn A Johansen og

Bjørn Langseth (distribusjon)

Aud Sigrid Holst

Per Pedersen

Bjørnhild S Evensen

Elsa Karin Brenden

Belinda Jørandli Rudsengen

Jens Mørch

Forsidebilde: Steinar Barstad

Stoff til neste nummer må være levert innen
1. november 2026

Les bladet digitalt på:
kirken.no/sondreland

Menighetsbladet er miljøvennlig trykket hos
Land Trykkeri, DOKKA.

ANDAKT - Våkn opp du som sover!

Tekst : Øystein Wang Foto: Jan Snipstad

Kirken i Søndre Land har arrangert «Lys-våken» for 6.-klassinger i mange år, med overnatting i kirken. Vel-dig mange 11-åringer har fått oppleve å våkne opp i kirken tidlig på morgenen 1. søndag i advent.

Det er alltid like fasinerende å være til stede når den fantastiske gjengen av sovepose-innpakkede 6.-klassinger «vekkes til live», etter en kort natt med stort søvnunderskudd, i den kaotiske kirken, med klær og bagasje strødd utover.

Plutselig er alle våkne, lydnivået igjen på topp, og klare til å møte den nye dagen, i det huset som alltid har vært her og som vi ønsker at stadig nye generasjoner skal bli kjent med.

«Våkn opp du som sover!» Ordene stammer fra en av de eldste kristne hymnene i Det nye testamente. Vi finner den i Paulus sitt brev til Efeserne, kapittel 5:

*«Våkn opp du som sover,
stå opp fra de døde
og Kristus skal lyse for deg!»*

Dette er sentrum i kristen tro: Gud vekket Jesus opp fra de døde. Han brøt dødens lenker, sto opp fra de døde og ble levende igjen. Gjennom å knytte livet vårt til kraften fra Jesu oppstandelse, føres vi fra mørke til lys.

Lyset finnes

«En gang var dere selv mørke, men nå i Herren, er dere lys», sier Paulus i samme kapittel. Dette underet skjer hver gang vi døper et barn i kirken. Barnet føres inn i lyskraften fra Gud og blir «lysets barn». Men det skjer ikke bare en gang: Hver morgen våkner vi til en ny dag med Lyset som stråler mot oss og gir oss tro på framtiden.

Jesu oppstandelse gir lyset vi trenger i hverdagen. Eller som Helge Torvund skriver i sitt kjente, superkorte dikt: «Lyset du treng finst.»

Men det gir oss også håp i møte med døden. Tro på at Gud vil vekke oss opp til et evig liv når vår livsreise er over. Guds evige lys vil møte oss. Dette store mysterium er vanskelig å forstå for oss.

Vekkerklokke

Det å våkne opp er ikke alltid like lett. Noen ganger trenger vi å bli vekket av andre, enten det er av en ubehagelig vekkerklokke, eller en kjærlig stemme som rykker oss ut av søvnen. Vi kjenner også på trangen til å sove videre...

Det «å våkne» og «å være våken» brukes også ofte i overført betydning. Det gjelder å se og lytte til det som skjer rundt oss. Være oppmerksom på de utfordringer som dagen stiller oss overfor, de oppgaver vi kan utføre.

«Du må ikke sove» er tittelen på diktet Arnulf Øverland skrev i 1937, og som var en «vekker» i en krevende tid for Europa. Diktets profetiske røst synes å beholde sin aktualitet også i vår egen tid, i en urolig verden.

*«Du må ikke tåle så inderlig vel
den urett som ikke rammer deg selv!
Jeg roper med siste pust av min stemme:
Du har ikke lov til å gå der og glemme»*

Jeg opplever at det går en sterk forbindelseslinje fra Bibelens hymne til Øverlands dikt.

Kirken som beredskapshjem

Jesus oppfordrer oss til «å være beredt», til å være klare til å ta de utfordringene som vi stilles overfor i dag. Det handler om en form for «åndelig beredskap», en årvåkenhet som må føre til handling i de fellesskap vi befinner oss. Kirken i Søndre Land har hatt en viktig rolle som «beredskapshjem» i mer enn 800 år, og vår visjon er å være våken overfor alle som trenger hjelp.

Men vi lykkes ikke alltid. Noen ganger sover vi videre og er ikke klare for den nye dag.

Guds beredskap.

Godt er det derfor å bli minnet om Guds omsorg og hjelp. Hans gode beredskap som aldri svikter. For Gud er vokteren som aldri slumrer eller sover. Han ser oss og lar Jesu kjærlige lys strømme over oss, uavhengig av vår manglende årvåkenhet.

Beredskap handler kanskje først og fremst om å kunne hvile i den bekymringsløshet som Jesus holder fram som ideal. En tiltro til at Gud er midt iblant oss med sin hjelp og trygghet.

Slik en ubekymret 11-åring tillitsfullt kan våkne opp til en ny dag, i Hov kirke.

Levi Korsveien

Prest i Søndre Land
40 år

Gift, 1 barn

Utdannet siviløkonom og teolog

Blir vigslet i Hov kirke

«Å MØTE GUD I DET VANLIGE LIVET ER DET SOM BETYR NOE FOR MEG»

Tekst og foto: Steinar Barstad

- Jeg trives veldig godt som prest i Søndre Land. Her er det fine bygder, vakre kirker og flott natur. Jeg har blitt glad i området og setter stor pris på menneskene jeg møter gjennom prestetjenesten, sier Levi Korsveien.

Jeg er Raufossing, vokste opp på Raufoss med fire brødre og gikk på barneskole der. Senere flyttet familien til Gjøvik, hvor jeg begynte på ungdomsskolen. Derfra gikk turen videre til Australia, hvor mor studerte, og vi ble boende der i to år. Da vi kom hjem igjen, begynte jeg på idrettslinja på Lena videregående. Der drev jeg mye med landeveis sykling, og det var en stor interesse for meg i flere år, forteller Levi.

Jordnær tro

- Du har også vært rundt i ulike deler av det kirkelige landskapet?

Som barn var jeg knyttet til Baptistkirken på Raufoss, og jeg ble konfirmert der. Senere ble jeg også kjent med andre deler av kirkelivet, blant annet pinsebevegelsen. Det har gitt meg kjennskap til ulike kristne tradisjoner og måter å uttrykke tro på, og det er mye jeg har tatt med meg videre.

Etter hvert gikk jeg dypere inn i teologien, og der oppdaget jeg Luther og nådens budskap. Det forandret mye for meg og fikk stor betydning for hvordan jeg forstår den kristne troen i dag. Jeg har funnet fram til det jeg gjerne kaller en jordnær tro – en tro på at Gud møter oss midt i det ordinære livet, i hverdagen og i møtene mellom mennesker. Jesus gikk tross alt på vannet et par ganger – men stort sett tok han båten!

I dag har jeg et avslappet forhold til ulike måter å uttrykke kristen tro på. For meg er det ikke først og fremst det ekstraordinære jeg søker. Å møte Gud i det vanlige livet er det som betyr noe for meg.

Økonomi eller teologi

- Men du ble først utdannet som siviløkonom?

Ja, jeg studerte både på BI og tok master ved Universitetet i Sørøst-Norge. Jeg hadde vel ingen andre planer enn å bli siviløkonom, selv om jeg av personlig interesse også tok ulike teologiske fag ved siden av. Tanken på å bli prest hadde ikke slått meg tidligere. Men mens vi bodde i Telemark, begynte jeg etter hvert å tenke i de banene. En prest i nærområdet spurte også om ikke prestetjenesten kunne være noe for meg. Det traff nok noe som allerede var der.

Så ble dette et frø som begynte å spire, og tanken modnet over tid. Etter hvert ble det tydeligere for meg at det var denne veien jeg ønsket å gå. I mai 2022 begynte jeg på det erfaringsbaserte studiet ved Menighetsfakultetet og fikk praktisere i prestetjeneste ved siden av. Slik endte jeg etter hvert opp her i Søndre Land, hvor jeg først kom som vikar.

- Mange vil kanskje si at dette var som å gå fra å tjene Mammon til å tjene Gud?

Jeg ser ikke helt slik på det. Det er ingen ulempe å kunne litt økonomi. Og som prest er jeg vel kanskje som poteten og kan brukes til litt av hvert. Evangelisten Matteus hadde også bakgrunn som tollere da han ble med i Jesu følge som en av disiplene. Her var det både tollere og syndere. Hans jødiske navn var faktisk Levi. Jeg kjenner meg nok litt igjen i ham.

Jeg er fortsatt litt av en lærling. Lære er jo noe vi må gjøre hele livet. Og nå er jeg innstilt på å lære mer om Søndre Land, om de som lever her, om kulturen og historien.

Jeg har forresten røtter her gjennom Røste-slekta på Vestside, og har opp gjennom årene vært på mange slekts-stevner i nærområdet. De var også med på å bygge vakre Skute kirke. Så det er en tilknytning hit som har vært der lenge, og derfor er det ekstra fint å få være prest i området.

Søndre Land

-Men nå har du møtt Søndre Land som prest, hvordan har det vært?

Selv om Søndre Land ikke ligger langt fra der jeg selv vokste opp, har jeg opplevd det som et eget samfunn med mye historie og sterk lokal tilhørighet. Det merkes kanskje særlig på hvor sterkt folk er knyttet til bygdene, kirkene og lokalmiljøene sine. Det har vært fint å komme hit som ny prest og oppleve hvor lett det er å komme i kontakt med folk.

Jeg opplever folk som praktiske, jordnære og rause. Noe av det fineste med prestetjenesten er nettopp at jeg får ta del i så mange forskjellige sider av livet her. Jeg opplever at kirka har en naturlig plass i lokalsamfunnet, ikke minst ved de viktige milepælene i livet. Da får vi være til stede både i gleden og sorgen, og kanskje gi litt himmel rundt hverdagslivet.

Det gjelder også når kirken møter barna og familiene, enten det er i dåpen, på familiegudstjenester eller i barnegospel. Det er kanskje nettopp der jeg kjenner igjen mye av det jeg selv setter pris på ved den kristne troen – at Gud møter oss midt i det livet vi lever. Kirken er først og fremst mennesker, et fellesskap vi får høre til i. Og kirken er for alle. Jeg håper kirken kan være et sted der mennesker kjenner at de hører til, og der det er rom for hele livet.

PUST
Seks stemmer

Konsert i Hov kirke
søndag 27. september klokka 18:00
Billetter kr. 300,-
Selges på vipps nr. 42875 og i dørå

PUST er en norsk vokalgruppe som har preget den nordiske A cappella-scenen i over to tiår. Med røtter i folke-musikk, jazz og vokalimprovisasjon, har de utviklet et uttrykk som er både nært og kraftfullt. De seks sangerne i gruppa kombinerer tradisjon og nyskaping på en måte som treffer publikum på tvers av kulturer og landegrenser.

PUST har gitt ut seks kritikerroste album, vært nominert til flere CARA Awards (ofte kalt «A cappellaens Grammy»), og ble nominert til Spellemannsprisen - Norges gjeveste musikkpris for debutalbumet «Femkant». Julealbumet og «Julero» og den årlige juleturneen med samme navn, har blitt en kjær tradisjon for mange.

De har optrådt på NRK sitt program Beat for Beat, spilt på store festivaler over hele Europa, og sunget for publikum i Nidarosdomen og på Brandenburger Tor.

Musikkpressen omtaler PUST som «Meditativt, stemningsfullt og evig beroligende» (VG) og «blant de mest unike vokaluttrykkene du vil høre» (The Recorded A Cappella Review Board).

Enten det er i storslåtte konserthus eller intime kirkerom, leverer PUST konserter som løfter frem stemmen sin uttrykkskraft og skaper rom for ro, nærhet og musikalsk magi.

Vi er stolte av at vår egen Mattis Myrland er en av de seks stemmene i PUST.

TRO OG LIV - KIRKE OG SAMFUNN

DEN NORSKE KIRKES ROLLE OG OPPGAVER I BEREDSKAPSSAMMENHENG

I en tid preget av økt usikkerhet, klimarelaterte hendelser, pandemier og krig i Europa, blir spørsmålet om samfunnets beredskap stadig mer aktuelt. Beredskap handler ikke bare om materiell, infrastruktur og offentlige myndigheter. Det handler også om mennesker, fellesskap og evnen til å ta vare på hverandre når livet rammes av kriser.

Her har Den norske kirke en særskilt rolle som landsdekkende folkekirke med sitt nærvær i hele landet gjennom ansatte, frivillige, kirkebygg og lokale fellesskap. Denne lokale tilstedeværelsen gjør kirken til en naturlig samarbeidspartner i samfunnets samlede beredskap. Kirken skal ivareta sitt samfunnsoppdrag som folkekirke for alle, uavhengig av tro, medlemskap og livssynstilhørighet.

I krisesituasjoner er behovet for tilhørighet, trygghet og mening ofte minst like stort som behovet for praktisk hjelp. Kirken kan bidra med nettopp dette gjennom nærvær, omsorg og støtte til mennesker som opplever sorg, frykt eller usikkerhet.

Ved større ulykker og katastrofer er kirken en viktig del av den psykososiale beredskapen. Mange kommuner inkluderer prester og diakoner i sine psykososiale kriseteam, og kirkelige medarbeidere bistår ofte på senter for evakuerte og pårørende. Vi har kompetanse og erfaring som lokalsamfunnet har stor nytte av.

Når mennesker mister sine nærmeste eller blir berørt av dramatiske hendelser, bør og kan kirken, hvis ønskelig, tilby samtaler, ritualer, minnemarkeringer og åpne kirkerom for lystenning og fellesskap. Erfaring viser at kirker gang på gang blir viktige samlingssteder når lokalsamfunn rammes av sorg og kriser.

Pandemien viste at kirken også har en viktig rolle når krisen ikke kommer plutselig, men utvikler seg over tid. Da samfunnet stengte ned, opplevde mange ensomhet, bekymring og sosial isolasjon. Gjennom digitale tilbud,

telefonkontakt, sorgstøtte og lokale hjelpetiltak kunne kirken bidra til å opprettholde fellesskap og menneskelig kontakt. Beredskap handler ikke bare om å håndtere akutte hendelser, men også om å styrke samfunnets motstandskraft (resiliens) over tid.

I en sikkerhetspolitisk situasjon der krig igjen er en realitet i Europa, aktualiseres kirkens rolle ytterligere. Gjennom samarbeid med kommuner, politi, statsforvalter og andre aktører kan kirken bidra til å styrke lokal beredskap og samfunnets evne til å håndtere alvorlige hendelser.

Miljødeleggelser og klimaendringer skaper også nye utfordringer for beredskapsarbeidet. Flom, ras, skogbrann og ekstremvær rammer stadig flere lokalsamfunn. Når slike hendelser oppstår, kan kirkene fungere som samlingssteder, informasjonsarenaer og rom for fellesskap. men også moralsk og eksistensiell støtte og som håpsbærer når mennesker konfronteres med tap, frykt og usikkerhet.

Kirken har en viktig forebyggende oppgave gjennom å fremme ansvarlighet, solidaritet og omsorg for skaperverket. Beredskap handler ikke bare om å reagere når krisen kommer, men også om å bygge robuste lokalsamfunn som står sterkere rustet til å møte fremtidige utfordringer.

Et sentralt prinsipp i beredskapsarbeid er samvirke. Ingen aktør kan håndtere store kriser alene. Hamar biskop er medlem av Fylkesberedskapsrådet i Innlandet som ledes av Statsforvalteren, og likeledes ønsker Hamar biskop at kirken inngår i kommunale beredskapsråd, deltar i øvelser og utvikler samarbeidsavtaler med andre beredskapsaktører.

Den norske kirkes viktigste beredskapsressurs er likevel menneskene. Prester, diakoner, kirketjenere, andre ansatte og frivillige møter mennesker ansikt til ansikt i situasjoner der få andre kan fylle samme rolle. Gjennom omsorg, nærvær, håp og fellesskap bidrar kirken til å gjøre samfunnet mer robust.

Kirkens rolle i beredskap er ikke et tillegg til samfunnsoppdraget, men en naturlig del av det. Som folkekirke for hele befolkningen er Den norske kirke kalt til å være til stede når livet er som mest sårbart.

Ole Kristian Bonden
biskop

Takk for alt, kjære Kongen vår!

Det er en tid for alt, og i dag er det tid for å sørge. Kongen vår, Harald V, har betydd mye for hele det norske folk, også for oss i Hamar bispedømme. Det var trist å få budskapet om at kong Harald nå er død.

Et av de siste oppdragene han hadde i vårt bispedømme var da jeg ble vigslet til biskop. Vi var spente på om han ville komme, han hadde akkurat vært syk, men 29. januar 2023 stod vi sammen ute på domkirketrappa.

«Alt for Norge» var ikke bare ord i et valgspørsmål, men aktiv handling, og kirka var viktig for Kongen vår. Da regjeringen ønsket en grunnlovsendring der Kongen ikke lenger skulle være forpliktet til å bekjenne seg til den evangelisk-lutherske religion, satte Harald V ned foten. Også en øverste leder må ha noen å lene seg på.

Det er med stor respekt og takknemlighet vi minnes en konge som gjennom hele sitt virke har vært en brobygger. I en tid preget av individualisme, har han løftet fram verdien av fellesskap og vært en samlende kraft for hele det norske folk. Vi husker talen under Kronprinsparets hagefest i 2016: «Nordmenn er jenter som er glad i jenter, gutter som er glad i gutter, og jenter og gutter som er glad i hverandre. Nordmenn tror på Gud, Allah, Altet og Ingenting».

Kongen samlet oss som folk, også når terroren rammet ungdommene våre 22. juli i 2011. Vi husker kongens ord om at vi, i all vår mangfoldighet, må holde fast i de verdiene vi har som et åpent og inkluderende samfunn.

Nestekjærligheten ligger som en bærebjelke i kongens budskap. Nestekjærligheten som er den grunnleggende kristne humanistiske arven vi alle har et ansvar for å hegne om. Det er kjærligheten til hverandre som skaper sterke fellesskap, og det er fellesskapene som bærer oss når livet butter imot. Kjærligheten er større og sterkere enn alt. Kjærligheten sprenger også dødskreftene, og gir håp om at det finnes mer.

Takk for alle år i trofast tjeneste for Gud og det norske folk.

Kongen er død, leve Kongen!

Ole Kristian Bonden
biskop

Hold lampen tent

Da kan himmelriket sammenlignes med ti brudepiker som tok oljelampene sine og gikk ut for å møte brudgommen. Fem av dem var uforstandige, og fem var kloke. De uforstandige tok med seg lampene sine, men ikke olje. Men de kloke tok med seg kanner med olje sammen med lampene. Da det trakk ut før brudgommen kom, ble de alle trette og sovnet.

Men ved midnatt lød et rop: 'Brudgommen kommer! Gå og møt ham!' Da våknet alle brudepikene og gjorde lampene i stand. Men de uforstandige sa til de kloke: 'Gi oss litt av oljen deres, for lampene våre slukner.' 'Nei', svarte de kloke, 'det blir ikke nok til både oss og dere, gå heller til kjøpmannen og kjøp selv!'

Mens de var borte for å kjøpe, kom brudgommen, og de som var forberedt, gikk sammen med ham inn til bryllupet, og døren ble stengt. Senere kom også de andre brudepikene og sa: 'Herre, herre, lukk opp for oss!' Men han svarte: 'Sannelig, jeg sier dere: Jeg kjenner dere ikke.'

Så våk da, for dere kjenner ikke dagen eller timen.

Matteus 25, 1-13

Kulturkveld i Hov kirke mandag 19.10.26 kl 19.00 - 21.00

Mandag 19. oktober får vi besøk av filosof Henrik Syse.

Henrik Syse har sammen med sin datter, Jenny Helene Syse, nylig gitt ut boka: «Fordi det er vanskelig – om menneskets utrolige reise til månen»

Han kommer til oss og vil ta oss med inn i sine filosofiske betraktninger omkring temaet:

«Om å krysse grenser og overvinne stengsler: Hva hver enkelt av oss kan lære av månelandingene og reisen ut i verdensrommet»

Kanskje får du svar på noe du lurte på etter foredraget.

Det blir musikalske innslag.
Alt er gratis.

Arr. Søndre Land Menighetsråd.

Velkommen til Innvielseskonserter i Fluberg kirke i anledning nytt flygel

21. oktober 2026 kl. 19:00

Bjørn Robert Grimsrud (saksofon), Jan Tore Dreier (trombone),
Sidsel van der Hagen, kantor Svetlana Starcheusova,
Gunda-Marie Bruce (sopran)

Gratis inngang

EN HELT SPESIELL URFREMFØRING – “Requiem” av Torbjørn Dyrud (1974-2026)

Oslo Domkor framfører Torbjørn Dyruds «Requiem» i Hoff kirke lørdag 14. november, etter at dette nykomponerte verket fyller domkirkene i både Oslo og Bergen på årets allehelgendsdag.

Torbjørn Dyrud ønsket at musikken og det lyse budskapet i hans “Requiem”, skulle komme ut til folk. Og han arbeidet mye med dette i de siste månedene av sitt liv. Han sovnet stille inn etter lang tids sykdom 19. juli i år.

“Vi savner Torbjørn og er takknemlige for tiden vi fikk sammen med ham. Torbjørn ønsket selv å skrive et Requiem, en dødsmesse, og han ville knytte det til tekster fra nær-døden-oplevelser. For oss var det veldig sterkt og samtidig inspirerende. Torbjørn var særlig opptatt av det lyset og den kjærligheten disse vitnene fortalte om”, sier domkantor i Oslo domkirke Vivianne Sydnes. Derfor ønsker Oslo Domkor å framføre dette verket i den kirken Torbjørn var nært knyttet til gjennom hele livet.

Torbjørn Dyrud er kanskje mest kjent for oss her på Innlandet som musiker i Urbane Totninger. Noe av intensjonen med å kunne dra til Toten med dette verket er å vise frem flere sider av Torbjørns mangfoldige musikk. “Vi sitter med en stor kirke-musikalsk skatt mellom hendene, som vi opplever at er en del av vårt ansvar å fremføre - og gi så mange som mulig mulighet til å oppleve! Nå kan ikke Torbjørn selv være ambassadør for sin egen musikk,” sier Sigrun Skårberg, daglig leder i Oslo Domkor. Sigrun vokste opp i Søndre Land og husker Torbjørn fra Ten-Sing tiden i ungdomsårene.

Foto: Arild Kristiansen

Torbjørn Dyrud levde med en alvorlig kreftdiagnose i sju år. Han fant de siste årene mye trøst i fortellinger om nær døden-oplevelser og lignende, ubegripelige erfaringer. I tomrommet etter Torbjørns død henter vi frem igjen intensjonen bak verket og leser det Torbjørn selv skrev - på en ny måte:

“For meg som kirkemusiker har denne litteraturen åpnet mitt eget åndsliv på et grunnleggende plan. Det virker mer og mer troverdig at fortellinger om en virkeligere virkelighet, utenfor tid og rom, en tilstand der ubetinget kjærlighet fyller alt, ganske enkelt er sanne. Det er noe i meg som åpner seg når jeg leser disse personlige fortellingene i lys av Bibelen og andre historiske kilder.”

Torbjørn var lys til sinns, og noe av intensjonen med verket var å ønske at vi her på jorden, kanskje i større grad kan klare å se at verden faktisk også er fylt av lys og kjærlighet.

“Da jeg besøkte Torbjørn i juni hørte vi oss gjennom musikken. Han var ganske sliten den dagen. Så kom vi til et parti i verket der han uttrykte med stor entusiasme: Dette er jeg veldig fornøyd med! Masse energi og lys. Musikken her er rett på - direkte til lytteren og oppleveren,” sier Vivianne Sydnes, før hun fortsetter: “Han var opptatt av at musikken skulle oppleves direkte og umiddelbart av den som lyttet. Noen ganger er musikken enkel, andre ganger mer komplisert, men alltid direkte og kommuniserende. Jeg tror det er noe av suksessen i Dyruds musikk, slik vi også opplever det i påskedramaet hans “Out of Darkness”.

Vivianne Sydnes kjente Torbjørn godt, og sier det blir sterkt å skulle urfremføre hans siste verk, men at det samtidig kjennes godt å få spille dette for publikum: Vi vil alltid ha med oss takknemligheten for Torbjørn og hans musikk

Torbjørns etterlatte har godkjent at vi skriver om konserten og om musikken som Torbjørn har skrevet.

Billetter til “Requiem” i Hoff kirke 14. november:

<https://www.ticketmaster.no/artist/oslo-domkor-billetter/917683>

Søndre Land kirkekor og musikalsk leder og dirigent
Jon Sverre Lotterud inviterer til høstens konsert

Bergtatt

sammen med Leif Anders Wentzel og Øystein Wang

**Torsdag 12. november kl. 19.00
i Hov kirke**

Billetter kr 300,- selges hos Randsfjord handel fra mandag den 19. oktober. Billetter kan også kjøpes fra korets medlemmer.

Velkommen til en konsert med melodier og tekster som berører

Velkommen til gratis allehelgenskonsert!

HOV KIRKE TORSDAG 29. OKTOBER KL. 18:00

Bjørn Robert Grimsrud / Saksofon og vokal
Jørn Øyhus / Gitar og perkusjon
Lars Viken / Pianist
Mattis Nikolai Myrland / Gitar og vokal
Tor Erik Øyhus / Bassgitar

Du melder deg på ved å sende e-post til
erland.ekeberg@jolstad.no
Påmeldingen merkes med “Hov”

JOLSTAD
begravelsesbyrå
jolstad.no

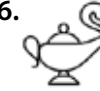

Foto: Vilde Brenden

FLUBERG BRU 60 ÅR

I år har Flubergbrua knyttet sammen østsida og vestsida av Søndre Land i 60 år. Den ble offisielt åpnet 6. desember 1966. Vi har valgt å feire 60-årsjubileet med å trykke utdrag av en artikkel Roger Vestrum skrev om Flubergbruas historie i Festivalavisa for Tid for Tømmer i 2016.

Det har i lange tider vært trafikk over fjorden i Fluberg, mellom Meierilandet på østsida og Vilbergslandet på Vestsida. På østsida gikk det veg ned til dampskipsbrygga, der det også var bakeri og meieri, senere landhandel. På sørsida av elva var det ei sag. Kryssinga av fjorden var nødvendig for folk og dyr for å komme seg til setrene på Veståsen. Fra vestsiden måtte også folk over til kirke, jernbane, post m.m. Det ble brukt robåter, og siden tidlig 1900-tall ble fergeskyss over Flubergsundet mer og mer benyttet.

Rundt 1938 la daværende ordfører i Fluberg kommune, Nils Minaberg, fram ideen om ei bru over Flubergsundet. Men ideen ble ikke gitt stor oppmerksomhet, og så kom krigen som satte en stoppet for videre planlegging. Utover 50-tallet ble ideen tatt opp igjen, og prosjektet var inne på fylkets vegplan. En kommende kommunesammenslåing av Fluberg og Søndre Land skapte ytterligere et behov for å knytte kommunen tettere sammen.

På fylkestinget i 1961 ble bruanlegget enstemmig besluttet opptatt som hovedanlegg med 25% distriktstilskudd. Det ble planlagt og gjennomført trafikktegninger på den daværende isveien i Flubergsundet, mellom Vilberg og Meierilandet, og det hører med til historien at Vestfjerdingene så sin besøkestid over isveien i de dagene trafikktegningen pågikk. Trafikktegningen konkluderte med at brua kunne finansieres med bomavgift, og at lånet ville bli nedbetalt over 15 år.

Saken ble fremmet for stortinget, og 12. desember 1962 ble bruplanene vedtatt. Aksjeselskapet A/S Fluberg bru ble dannet fordelt på 68 aksjeeiere, deriblant kommunene Søndre Land, Gjøvik og Sør-Aurdal. Innen høsten 1964 hadde A/S Fluberg bru et lånetilsagn på kr 5.426.000, og selve arbeidet med brua kunne komme i gang under ledelse av avdelingsingeniør John Hauge og oppsynsmann Ingvar Tønjum.

Fundamenteringsarbeidet skapte forsinkelser, men selve brubyggingen gikk etter planen, uten de store uhellene. En episode kunne riktignok endt dramatisk da Inge Kampesveen en novemberdag arbeidet med forskalinga under brudekket. De hadde bygget opp et ni meter høyt stillas på ei flåte på fjorden. Et kraftig vindkast førte til at stillaset bikket over. Inge måtte klamre seg fast og ble hengende i løse lufta under brua. I full vinterutrustning strevde han for å holde seg fast. Han kunne ikke svømme og var lite lysten på å slippe seg ned i det høstmørke kalde vannet. Ingen klarte å komme han til unnsetning, men en kamerat hadde kommet seg ut i båt klar for å redde ham. Inge ytret høylytt et ønske om å falle ni meter

rett ned i båten, men ble noe motvillig overtalt til å la seg falle ned i vannet, noe han gjorde med et plask. Han sank nedover mot det mørke dypet, men fikk på mirakuløst vis kavet seg oppover i vannmassene og ble fanget opp av båten. Gjennomfrossen som han ble, ble han umiddelbart skjenkt med sterke saker for å få varmen igjen før de kjørte ham hjem.

Den 6. desember 1966 ble brua offisielt åpnet med hundrevis av tilskuere, et ufyselig vær til tross. Brua ble finansiert gjennom bompenger hvor Jørgen og Else Hanson satt som bomvoktere. I tilknytning til bommen ble det etablert en liten kiosk, og det ble en liten samlingsplass for både barn og voksne.

Brua ble et nytt oppholdssted for de lokale. Bygdas mest vågale dristet seg til å klatre på vaierne, og det ryktes at en person klarte å gå helt over tårnet og ned på andre siden. Lars Nybakke, barnebarnet til Jørgen Hanson, skryter på seg at han var en av de første som hoppet fra brua. Lars kan også fortelle at fisket endret seg radikalt som en følge av brobygginga. Horder av abbor begynte nå å gå langsetter fyllinga, til stor glede for de mange fiskerne i området. Selv i dag kan vi se fiskere ved brukarene.

Fluberg bru er nå totalrenovert. Etter henvendelse fra Menighetsbladet, skriver Rolf Klemetrud i Innlandet fylkeskommune om dette renoveringsarbeidet som ble utført i 2024: Fluberg bru har vært en flaskehals for tømmerneringen. Den var godkjent for en totalbelastning på 50 tonn. Etter press fra næringa mot Storting og departement ble det bevilget penger fra staten for å forsterke brua slik at tømmertransporter kunne kjøre over.

Da vi først skulle gjøre dette, valgte vi å totalrenovere hele brua. Begge pilarene var dårlige etter mange år i vann så de fikk en ny støp rundt fundamenter og pilarer. Brudekket ble forsterket av mere stål. Kantdragerne som rekkverket er festet i ble reparert og alt stål ble sandblåst og fikk ny beskyttelse og maling. Den er nå godkjent for transport opp til 60 tonn. Totalkostnad ca. kr. 40 mill. Statlige midler utgjør ca. kr. 13,8 mill.

Menighetsbladet ønsker Flubergbrua til lykke med 60-års jubileet, med ønske om at den også i tiårene som kommer skal forene øst og vest, og sørge for trygg og god kommunikasjon over Randsfjorden.

SLIK RUSTER KOMMUNEN SEG FOR KRISER OG KATASTROFER

Tekst og foto: Belinda J. Rudsengen

Tenk gjennom hva du setter pris på i dag og hva du trenger for å ha det bra – og sørg for at du har en plan for hvordan du får tilgang til dette i en eventuell krise, råder Søndre Lands ferske rådgiver for samfunn og beredskap, Simon Brennhagen.

I en krisesituasjon vil kommunens primæroppgave være å ta vare på de som ikke kan ta vare på seg selv. Det forutsetter at rundt åtti prosent av innbyggerne er i stand til å gjøre nettopp det.

- De fleste vil måtte klare seg selv, med mat, brensel, varme og annet, inntil stat og kommune får organisert forsyningsløsninger. Da er det viktig å ha tenkt gjennom disse tingene, sier Brennhagen.

Egenberedskap og informasjon rundt dette er med andre ord en viktig del av den kommunale beredskapen.

Skal gi så god oppfølging som mulig

En annen essensiell oppgave for kommunen i en eventuell krise er å tilrettelegge for at den kommunale driften skal kunne foregå så normalt som mulig i en krevende situasjon. Større ulykker, naturkatastrofer, pandemier og hendelser knyttet til den sikkerhetspolitiske situasjonen vi står i som nasjon er blant scenariene det planlegges for å kunne håndtere.

- Vi skal sørge for at innbyggerne får så god oppfølging som mulig i kriser og katastrofer, poengterer Brennhagen. Han presiserer at det å benytte seg av lokalt næringsliv faktisk også er en del av beredskapen.

-Når vi bruker lokalt næringsliv i det daglige gjør vi også dem bedre rustet til å levere i en krisesituasjon, sier han.

Forsøker å minimere risikoen

Å lære seg å gjøre nytte av Søndre Lands store utmarksressurser er et annet viktig grep, mener Brennhagen. Han oppfordrer innbyggerne til å ta i bruk naturen, og lære seg å bruke den – slik at hvis vi en gang trenger å utnytte den for eksempel til mat og brensel så er man litt bedre forberedt.

-Samtidig er vi et oppegående samfunn som håndterer kriser raskt, så det er ingen grunn til å bli skremt av dagens situasjon, presiserer han.

Alt arbeidet som legges ned i kommunens ulike avdelinger for å senke risikoen for at kriser skal inntreffe er også en viktig del av den kommunale beredskapen.

Simon Brennhagen tiltrådte stillingen som rådgiver for samfunn og beredskap i Søndre Land kommune 10. august.

Brennhagen trekker fram arbeidet med flomvern som et eksempel. De forberedelsene som gjøres i kommunen i dag, gjør at det som kunne blitt den neste store krisen kanskje bare blir et kontrollert regnvær.

- Vi er mange på tvers av avdelinger som jobber kontinuerlig for å senke risikoen for at ting skal skje, sier rådgiveren.

Anbefaler en beredskapsvenn

Tilbake til hva innbyggerne selv kan gjøre for å forberede seg på mulige kriser, kommer han med en oppfordring om å finne en beredskapsvenn – eller et beredskapsnettverk. Ved å se ressursene i og hos de vi har rundt oss, og dele av det vi kan med hverandre, vil vi bedre kunne møte utfordringer sammen.

Om naboen for eksempel har mye ved, mens du har masser av innhøstede og syltede bær og frukt, vil man kanskje kunne gjøre noen avtaler, og slik danne seg et nettverk som til sammen har det som trengs i en krisesituasjon, forklarer Brennhagen.

For at dette skal kunne skje, er man imidlertid avhengig av å komme i kontakt med de rundt seg.

-Strekk ut ei hånd til de som kan trenge det og bli kjent med naboene. Alle kan ha gode ressurser å bidra med, avslutter han.

SANG OG MUSIKK SOM SOSIAL BEREDSKAP

Ære være alle kulturarbeidere. De er samfunnets sosiale beredskapstropp.

Sang og musikk kan, på sitt beste, transportere oss til et annet sted. Et mystisk sted, en tilstand av åpenhet - hvor tekniske ferdigheter, lydvisjoner i rommet, formidlingskraft og et felles fokuspunkt kan gi en helt egenartet opplevelse av samhörighet og fellesskap. En inngangsport inn til sammenhenger vi ikke kjente. En rekke av øyeblikk som bare oppstår her og nå, som aldri har skjedd før og som ikke vil skje igjen. Et sted for eufori og sorg.

Fellesskapet kommer til syne for hver og en av oss individuelt - jeg føler meg sett og forstått, mine følelser er gyldige her. Men selv om følelsen er individuell, så oppstår den mellom mennesker, og mellom menneskene og musikken. Vi kommer inn i et rom, bærende på våre ulike og unike utfordringer, opplevelser og referanser. Ordene i en sangtekst, eller lyden av musikken formidlet av mennesker, vekker noe i oss - en åpning inn til noe større enn det hver og en bærer med seg i den fysiske hverdagen. I det rommet viskes kategorier og skillelinjer ut - vi står i en større sammenheng.

Det å synge og musisere sammen med andre er en kroppslig og fysisk øvelse. Gjennom sang jobber vi med pust og med muskelavspenning. Stressnivået i kroppen senkes. I det musikalske samspillet kreves en helt egen form for oppmerksomhet, hvor vi både er lyttende og uttrykker oss, på samme tid. Dette er helsefremmende aktiviteter - og hjernen belønner oss! Med full nevron- og synapse-fest, fri flyt av endorfiner, og utløp for følelser.

Det å skrive og skape musikk er en annen prosess. Et intenst og komplekst samspill mellom konsentrasjon og flow, motstand og forløsning. Det kan være som å jakte på noe man ikke vet hvordan ser ut - å lete etter noe som ikke finnes ennå. Når dette noe lander i sin naturlige, musikalske form er det nesten som å få en gave. Det er ikke jeg som har skapt dette; jeg kom i kontakt med noe annet - jeg står i en større sammenheng. Når livet kaster deg rundt i nye og krevende runder, da er det godt å vite at dette stedet finnes - et fokus, et mystisk rom å styrke seg i.

En av de sterkeste lærdommene etter covid-krisen var hvor viktig det er for oss mennesker, og for helsa vår, å kunne møtes fysisk i et rom. Vi hadde kanskje tatt det for gitt, men nå ble disse rommene tatt fra oss, og isolasjon og avstand ble en ny normal. De gangene samfunnet åpnet litt opp og vi fikk lov til å samles i grupper på opptil 50 og 70, var det sterkt å se hvor rørt folk ble, bare av muligheten til å samles om en felles kulturell opplevelse. De digitale flatene strakk ikke til, vi er mennesker og vi trenger menneskelig interaksjon.

Digitale signaler er en rekke av 1- og 0-verdier, mens naturens egen bevegelse er trinnløs, i kontinuerlig forandring og påvirkning av omgivelsene. Jeg merker det selv, hvordan skjerm og digital kommunikasjon påvirker hjernen min. Jeg får «grids» i huet! Digitale signaler vil bare kunne være matematiske forsøk på å etterligne naturens stadige, foranderlige flow. Hvis vi oppholder oss stadig mer i en digital tilværelse, da må kroppen og sinnet også stadig læres og minnes på hva som er den naturlige og menneskelige tilstanden. Den naturlige flyten finnes rundt oss hele tiden - i skogen og fjellet, i kjærligheten, i sorgen, i de fysiske møtene med andre mennesker. Og i musikken.

For å gjøre samfunnet, og spesielt barn og unge motstandsdyktige mot det som skal komme av stress og press, både av livets rundkast og fra de digitale oppmerksomhetstyvene - da må vi lære barna å uttrykke seg fritt gjennom kunst, sang og musikk. De må få oppleve at det å møtes fysisk, skape noe sammen, og heve stemmen - bokstavelig talt - er en naturlig uttrykksform som gir styrke, mot og tilhørighet.

Ære være alle kulturarbeidere, som jobber for dette! De er en viktig del av samfunnets sosiale beredskapstropp. De skaper rommene hvor du kan komme med dine egne erfaringer, glemme deg selv, høre stemmen din smelte sammen med de andres - og stå i en større sammenheng. Musikken er en verdibærer i dette beredskapsarbeidet. Og på sitt beste, en døråpner inn til et mystisk og åpent rom som er tilgjengelig for alle mennesker.

Mattis Myrland

BEREDSKAP - OM KUNSTEN Å HOLDE UT

Jens A. Mørch, kommuneoverlege, medlem av kommunens kriseledelse.

Vi er nå i siste halvdel av det nasjonale Totalforsvars-året. Året der alle – fra storsamfunn, til den enkelte innbygger er oppfordret til å tenke på beredskap. Det snakkes mye om motstand - om forsvar, om det å stå imot, for så langt som mulig forsøke å hindre at noe uønsket skal skje. Men vi vet så altfor godt at vonde ting kan, og vil skje likevel.

Å stå han av

Det er den viktigste dimensjonen i vår egen beredskap: at når så det uønskede har skjedd, så må vi bidra til at vi, og de vi bryr oss om, kommer gjennom det på best mulig vis. Helt til det går over, og en eller annen form for ny hverdag er på plass igjen. På Engelsk, som jo er det internasjonale beredskapsspråket – så skiller man på Resistance – motstand og Resilience – som er tåleevne. Tåleevnen er evnen til å rette seg opp igjen, etter at man har vært tvunget i kne. Nordlendingene sier det så enkelt og godt – det handler om å kunne «stå han av». Det er fort gjort å bli mismodig av alt dette. Vi – stat, kommune, den enkelte av oss – er bedt om å være beredt – mot det meste. Vi har imidlertid lenge hatt det i Fjellvettreglene våre, punkt 4: «Vær rustet mot uvær, selv på korte turer». I fjellet som i livet ellers, kan det skifte fra godvær til storm på et blunk. Speiderne har jo hatt «Vær beredt» som sitt overordnede motto enda lenger, helt siden starten i 1907. Ved å øve opp fysisk, mental og praktisk beredskap, så skulle de unngå å bli overrasket.

Frykt og uro

For vær- og verdensbildet har i løpet av uhyggelig kort tid endret seg fra det forutsigbare til det uvisse. Knappt en dag går uten at vi gjennom mediene møter en ny krise eller katastrofe utløst av klimaendringer, eller et nytt politisk innfall og utfall som skaper like mørke skyer på horisonten som værmeldingen. Det følger en uro, som påvirker oss alle. Både de mest sårbare - barna – som lite forstår og fantasierer desto mere, og vi eldre som forstår så alt for godt - fordi vi kjenner så mye igjen. I vårt trygge velferds-samfunn er det også mange som aldri før har måttet stå i en alvorlig krise av den typen vi snakker om. Frykten kan lett bli hengende over oss som vår egen personlige uværssky. Den som skygger for solen, som likevel skinner over livet til de fleste av oss. Vi må ikke glemme det – må ikke slutte å være takknemlige og glade for alt som er fint. Det er og en viktig del av beredskapskassen vår. Motvekten til mismotet.

Tåleevne og mestringstro

Beredskap handler om å erstatte «hva gjør vi nå?» med «Da gjør vi dèt!!»

Det handler derfor ikke alene om kasser med hermetikk, havregryn og 20 liter vann med mere. Det er like mye en øvelse i toleranse, og tåle det som blir annerledes. Evne til å klare seg med mye mindre av det som vi i dag tar som en selvfølge. De aktuelle krise-situasjonene våre ledere ber oss være forberedt på, er ikke først og fremst krig (selv om svenskene og finnene gjør det). Det vi trenger gode beredskapsforberedelser til, er ved bortfall av strøm, telefon, internett, veier osv. Vi må tenke over hvordan vi skal klare oss uten mange av de tjenester vi tar for gitt, og føler vi er avhengige av. Tåleevnen vår bygger på mestringstro – en på at vi skal klare å stå i det som kommer.

Mentalt robust

Det har de siste par år vært mye fokus på den mentale tåleevnen vår. Nasjonale kompetansesentre i krisemestring, Helse Norge og ideelle organisasjoner som Røde Kors, Rotary og Mental Helse, for å nevne noen, har utgitt mange gode råd på hvordan vi også skal gjøre oss mere robuste mentalt. Ikke bare hvis noe skjer, men takle uvissheten og uroen skapt av medieoppslagene. «Hvis du tenker gjennom på forhånd hva du tror du kommer til å føle og hva du vil gjøre i en krisesituasjon, kan du unngå å bli overveldet og du vil ta bedre avgjørelser» står å lese i en av Direktoratet for Sivilt beredskap (DSB) sine gode temasider. Det er råd som kan hjelpe oss også når vi står overfor hverdagens mangfoldige utfordringer, selv uten krise!

Egenberedskapsuken

Uke 44 er den nasjonale Egenberedskapsuken. Alle samfunnets informasjonskanaler vil være fulle av beredskapsbevisstgjøring, råd og anbefalinger. I tillegg til de kommunale kanaler, så vil Frivilligsentralene, bibliotekene og ulike lag og foreninger gjøre synlig det som staten anbefaler av egenberedskap. Slik vi også gjør i denne utgaven av Menighetsbladet. Bak anbefalingene om å ha nok egenberedskap til å klare seg en uke, ligger en oppfordring til nok en dugnad. Hvis en krise eller katastrofe rammer oss, så vil kommunen iverksette sine vel gjennomtenkte og øvde Beredskapsplaner. Disse skal først og fremst ha fokus på individer.

Beredskapsvenn

I 2024 lanserte DSB konseptet «Beredskapsvenn», som for øvrig ble kåret til årets nyord av Språkrådet. Det handler om at beredskap også betyr samhold, i et fellesskap der vi bryr oss om hverandre. Der vi tar vare på flokken, og sørger for varme hender og varme hjerter, i tillegg til å skaffe ved og vann til de som ikke makter det selv. Den lindring som følger av å føle på oppsøkende omsorg er, i tillegg til god beredskapsplanlegging, de bærebjelker i tåleevnen vår – som lar oss sammen «stå han av» - uansett hva som måtte komme.

« Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand. »

Vær beredt!

Vi er hverandres beredskap

Vi lever i en tid der ordet **beredskap** har fått en ny betydning. Krig og uro i verden og et nyhetsbilde som stadig minner oss om hvor sårbart livet er, gjør at mange kjenner på en uro de ikke gjorde før. Vi blir oppfordret til å fylle opp beredskapslageret hjemme. Det er både klokt og nødvendig. Samtidig tenker jeg at det finnes en annen beredskap som er minst like viktig. Den kan ikke kjøpes, pakkes ned eller lagres i en bod. Den bygges mellom mennesker.

En spesiell sang kommer ofte til meg om sommeren: «Bind deg ein blomsterkrans». Jeg ser for meg når jeg som barn plukket blomster langs åkerkanten hjemme i Valdres. Ingen blomst var lik den andre. Noen var fargerike og strakk seg mot solen, andre små, beskjedne og nesten skjult i gresset. Hver for seg var de vakre, og sammen ble de en krans. Kanskje er det et bilde på livet.

Med årene har jeg blitt mindre opptatt av å få livet til å bli slik jeg hadde tenkt. Livet lar seg ikke styre. Det har sine egne veier, sine egne sorger og sine egne gleder. Ingen av oss vet nøyaktig hvordan livet kommer til å bli. Vi planlegger, drømmer og ser fremover, men så skjer det noe uforutsett. Krisen rammer. En diagnose. Et dødsfall. En uventet eller vanskelig beskjed. Plutselig er landskapet et helt annet enn det vi trodde vi skulle navigere gjennom. Det er da den viktigste beredskapen ikke finnes i materielle ting, men i andre mennesker.

Hvem ringer når du ikke orker å ringe selv? Hvem setter seg ned ved siden av deg og tåler stillheten? Hvem blir værende når livet gjør vondt?

Vi trenger alle en krans av mennesker rundt oss. Familie, venner, naboer, kolleger – mennesker som ser oss og gleder seg med oss, men som også bærer litt av vekten når vi selv ikke makter. Kanskje er vi kalt til å være en slik blomst i andres liv. Ikke den flotteste eller mest synlige, men den som bare er der. For den sosiale beredskapen kan ingen kjøpe. Den bygges i hverdagen lenge før vi vet at vi kommer til å trenge den. Gjennom en kopp kaffe, en telefon, et besøk, et håndtrykk eller en arm rundt en skulder.

Vi har ingen garanti for morgendagen, men i dag kan vi se et menneske som trenger å bli sett. Denne dagen kan vi sende meldingen vi har tenkt på lenge, ta den telefonen, eller banke på døren. Sosial beredskap handler ikke bare om planer, men relasjoner. Om å binde en blomsterkrans av mennesker rundt oss – og selv være en del av kransen rundt andre.

Guro N. Blikset

TREVATN VELPARK

Ved Veltvatnet i Trevatna

Tekst: Bjørnhild S. Evensen
Foto: Trevatn Vels hjemmeside

I den sørøstre enden av Trevatna, ved det som heter Veltvatnet, ligger det en riktig perle av en park. Parken ligger tett inntil fylkesveien, så alle som tar turen over Trevatn kan betrakte og nyte den fine beliggenheten. Ved siden av veien kommer elva Skjerra rennende under den gamle steinhvelvbrua og munner deretter ut i Trevatna. Ved elveoset her har området i «alle» tider vært brukt til rekreasjon, fisking og bading.

Starten på en velpark

Etter at Trevatn vel ble stiftet i 1982, startet det planlegging av å opparbeide området til en velpark som kunne være til glede for både bygdefolk og tilreisende. Et ti mål stort område ble leid av Per Odnes, og arbeidet med rydding ble påbegynt. På dugnad ble kratt og skog fjernet, en vik ble mudret opp for å bli badeplass, og store deler av området ble opparbeidet med gressplen.

Etter hvert stod parken der med både kiosk, scene og dansegulv. På området bak scena, med utsikt utover vannet, ble furuskogen og stranda stort sett bevart uendret. Sentralt på området ble det anlagt en sandvolleyballbane. I seinere år har området blitt utbedret med et eget toalett- og lagerbygg og et overbygd område ved siden av kiosken. Dansegulvet har fått et takoverbygg som brukes i sommerhalvåret.

Det er også bygget brygge til glede for både padlere, båtfolk, fiskere og badende.

I forbindelse med utbygging av vann- og kloakksystemet på Trevatn, tok kommunen over området. Et tidligere grustak vest for parken ble også innlemmet i parken og brukes i dag til parkering og eventuell telting. Fortsatt er det Trevatn vel som drifter og vedlikeholder Velparken.

En park for alle

Parken er til vanlig åpen for allmenheten, og den blir flittig brukt. Noen parkerer bilen og går seg en tur på oppmerkede stier ut fra elveoset. Noen har med kano eller kajakk og tar seg en tur ut på vannet, mens atter andre kanskje har med seg en matbit og koser seg på en av benkene. Og på varme sommerdager er det mange barnefamilier som tar turen hit for å bade.

Utleie av parken

Det er også en utstrakt utleie av velparken i sommerhalvåret, noe som gir gode inntekter til Trevatn Vel. Både foreninger, bedrifter, skoler og private kan leie parken til ulike arrangementer. Noen leier for en enkelt dag, noen for en overnattingstur og noen for en liten festival eller samling som varer ei hel langhelg. En kikk på utleiekalenderen viser et stort mangfold i arrangementer som blir avholdt i parken i løpet av sommeren. På 17. mai bruker hele grenda Trevatn å møtes til feiring i parken, og dette er også ofte starten på utleiesesongen.

Trevannsdagen er et annet arrangement som er åpent for alle og byr på aktiviteter og tilbud for både små og store.

Utover i juni blir parken brukt en del av skoleklasser som kommer på overnattingsturer og det starter opp med diverse samlinger og festivaler i regi av bedrifter eller foreninger. Trevatn vel holder kiosken åpen om leietagerne ønsker det, og som regel kan også forbi passerende stikke innom og handle i kiosken og kikke litt på det som foregår i parken. Utover sommeren er det bl.a. speiderleir, Amcartreff, tecnofestival og sjamadam-treff, så mangfoldet er stort!

Stor dugnadsinnsats

Vedlikehold av parken og bygningene samt bemanning av kiosken krever stor dugnadsinnsats av velforeningen. Det er derfor opprettet en egen parkkomite med 9 medlemmer som

tar hovedansvar for det praktiske arbeidet. Dette er en arbeidsvillig gjeng som disponerer traktorer og andre redskaper og som absolutt ikke er redde for å ta i et tak.

Historisk sted med rom for rekreasjon

Ved millenniumskiftet ble velparken utpekt til tusenårssted på Trevatn. Det kan nok ha vært aktivitet i området her i flere tusen år, så dette var et riktig valg. Som et synlig bevis på tidligere aktivitet på stedet har det blitt funnet en pilspiss og en kniv ved stranda som er blitt datert til middelalderen. Det er også mange dyregraver i nærområdet.

Spesielt på stille dager hvor det ikke er arrangementer i velparken kan vi foreslå en liten stopp her for de som har turen forbi. Å slå seg ned ved en av benkene her, senke skuldrene og bare nyte utsikten og fuglelivet er absolutt å anbefale. Eller hva med å ta seg et lite bad eller å hive uti en meiter og vente på at en sulten abbor skal bite på?

FRA LANDÅSBYGDA TIL HOV – PÅ KIRKESAFARI!

Tekst og foto: Bjørn Robert Grimsrud

Hva får du når du samler årets nye konfirmanter, noen kirker, en gammel ferje og en hel dag sammen? Jo – kirkesafari!

Årets konfirmantkull fikk en litt annerledes start på konfirmantåret. Turen startet i Landåsbygda, hvor vi samlet gjengen før ferden gikk ned til Fluberg. Der ventet den gamle Randsfjordsferja Rand, som tok oss over fjorden til Skute. En fergetur på Randsfjorden er jo ikke den verste måten å starte et konfirmantår på!

Fra Skute gikk turen videre til Enger, før siste etappe endte i Hov kirke. Underveis ble det både tid til å bli kjent, prate, le og selvfølgelig lære litt.

For kirkesafari handler nemlig ikke bare om å besøke kirker. Konfirmantene fikk utforske hva som egentlig skjer i en gudstjeneste. Hvorfor ringer kirkeklokkene? Hva betyr det som blir sagt og gjort? Hvorfor har vi salmer, bønner, preken og nattverd? Og hva er egentlig poenget med alt sammen?

Gjennom ulike oppgaver og samtaler fikk ungdommene se gudstjenesten fra litt nye vinkler. Kanskje oppdaget noen også at det finnes mer ved en gudstjeneste enn de hadde tenkt på fra før.

Men det aller viktigste på kirkesafarien var kanskje ikke det vi lærte – men det vi gjorde sammen. Når en gjeng ungdommer tilbringer en hel dag sammen, skjer det noe. Det blir lettere å prate med noen man ikke kjenner fra før, latteren sitter litt løsere, og nye vennskap og relasjoner begynner å ta form. Og nettopp det er noe av det fineste med å starte et nytt konfirmantår: En gjeng ungdommer som kanskje ikke kjenner hverandre så godt i utgangspunktet, skal nå dele mange opplevelser gjennom det kommende året.

Kirkesafarien ble derfor en flott start på reisen mot konfirmasjonen – med Randsfjorden som utsikt, kirker som stoppesteder og fellesskapet som den viktigste delen av turen.

Vi vil rette en stor takk til skipper Mats Haug som styrte oss trygt fra havn til havn på Randsfjorden denne dagen.

BARNAS SIDER

DET SKJER I KJERKA

Barnegospel øver i Hov kirke
hver tirsdag kl 17.30 - 18.15

Lørdag 19. september, Fluberg kirke
Tårnagenter. (for elever ved 3. og 4. trinn)

Søndag 18. oktober kl 11, Hov kirke
Utdeling av 4 årsbok.

28-29.november i Hov kirke • Lys våken

Lørdag 6. desember kl 11,
Landåsbygda kirke «Glade jul» (juleverksted)

Lørdag 12. desember Hov kirke.
Åpen kirke med juleverksted for små og store
under «Jul i Søndre Land».

Følg med på kirkens facebookside for mer
informasjon om kommende arrangementer:

Kirken i Søndre Land

Hei, alle sammen!

Nå er sommeren over, og vi går en spennende tid i møte. Dagene blir kortere, kveldene mørkere og snart kommer kanskje de første snøpuggene dalende.

Høsten kan være full av fine farger, knasende blader og koselige stunder inne. Og før vi vet ordet av det, står vinteren og banker på døra med julelys, pepperkaker og kanskje en aketur eller to!

Jeg håper dere får mange fine dager framover - med lek, latter, venner og familie. Og husk: Det er lov å stoppe opp litt innimellom, se på de vakre høstfargene, kjenne snøen under føttene når den tid kommer og bare nyte dagen.

Jeg gleder meg til mange fine møter med dere i kirkene våre gjennom høsten og vinteren!

En stor høsthilsen fra
menighetspedagogen

Det er gjemt 18 ord i letekrysset nedenfor.
Klarer du å finne alle? Ordene er gjemt
både bortover og nedover.

B	S	I	E	E	K	O	K	O	R	S	V	E	T
T	G	M	W	N	O	B	O	J	E	P	I	R	L
R	R	Y	S	L	G	I	L	E	H	Z	A	M	I
O	E	V	O	P	Å	B	X	Æ	V	I	N	K	Å
D	S	N	K	N	J	E	E	D	H	I	A	J	G
Ø	S	G	U	D	E	L	U	F	Å	H	N	Æ	L
S	K	N	L	B	S	M	L	A	P	I	S	R	E
S	A	D	D	Ø	U	A	I	R	M	N	K	L	D
M	R	L	E	N	S	Z	O	G	S	T	O	I	E
I	G	O	J	N	A	N	A	E	S	U	G	G	K
L	L	A	M	P	E	D	A	R	P	O	A	H	I
M	I	Z	C	U	I	S	O	P	P	C	L	E	R
H	Y	N	L	B	Æ	R	E	G	S	T	T	T	K
O	E	C	C	E	T	Å	C	L	V	E	N	N	E

LAMPE
KIRKE
JESUS
BØNN
BÆR
SOPP
SKOG
FARGER
KULDE
GRESSKAR
TRO
HÅP
KJÆRLIGHET
BIBEL
KORS
VENN
GLEDE
SMIL

Hva sa den ene kirkeklokken
til den andre? - Vi ringes!

Hva sa den ene veggen til den
andre? - Vi møtes på hjørnet

Hva sa null til åtte?
- Fint belte!

En liten gåte:

Jeg har sider,
men er ikke et hus.
Jeg har ord,
men kan ikke snakke.
Hvem er jeg?

Helt førsteklasses gudstjeneste i Hov kirke

Søndag 23. august møtte 13 spente førsteklasinger opp til en helt førsteklasses gudstjeneste i Hov kirke!

Det ble en flott stund med sang, glede og fellesskap. Det store høydepunktet var selvfølgelig utdelingen av kirkeboka – en liten gave til en stor dag, når man begynner på et nytt og spennende kapittel i livet. Og som seg hør og bør på en helt førsteklasses gudstjeneste, ble det selvfølgelig is til slutt!

En fin og minnerik dag for både små og store.

SØNDRE LAND BARNEGOSPEL

Vi startet opp med første øvelse
tirsdag 8.september kl.17.30 i Hov kirke.

Bli med oss og syng ut!

Her er det både gammel gospel, Disney-låter, vuggesanger, viser, salmer og banan-dans. Vi arrangerer familiemiddager og tur til Badeland, og vi har sangoppdrag i kirka og på arrangementer og scener utenfor kommunen.

I år skal barnegospel være med på et spennende prosjekt som heter Hev Stemmen. Sammen med ungdommer i kommunen skal vi lage en konsert som skal spilles i alle de fem kirkene våre, vinteren 2027.

Vi har plass til flere sang- og musikkinteresserte medlemmer i koret! Vil du se hvordan vi har det, så kom innom Hov kirke, tirsdager kl.17.30. Velkommen!

Hilsen Mattis og Lars Kristian

HEV STEMME

HEV STEMME hadde kickoff for sitt prosjekt i Hov kirke fredag 4.september.

17 begeistrede barn og unge møtte opp til denne dagen. Vi ser alle frem til at dette prosjektet nå skal bli en realitet! Prosjektet avsluttes med en turné i alle fem kirkene i kommunen.

Vi har plass til flere, så sitter du inne med et ønske om å fremføre en sang, spille et instrument, bidra på scena, eller med lyd og lys. Bli med og HEV STEMME!

Kan du finne oljelampene?

Jesus fortalte en gang om ti jenter som ventet på brudgommen. De hadde lamper som skulle holde det lyst gjennom natten. Fem av dem hadde nok olje på lampene sine, mens fem gikk tomme så lyset sluknet.

Historien lærer oss at vi skal være klare og våkne, og alltid ha Jesus med oss i hjertet.

Denne lignelsen står på side 7, hvis du har lyst til å lese den selv eller kanskje noen kan lese den for deg?

Vi har gjemt noen oljelamper på sidene i bladet.
Hvor mange klarer du å finne?

SOMMERJOBB I KJERKA

Tekst og foto: Steinar Barstad

Jeg har lenge hatt interesse for kirka og ville lære litt mer om hva som skjer der. Tidligere har jeg vært med på Hekta og Lys Våken. Øystein var presten vår, og jeg ble døpt av ham litt før konfirmasjonen, sier Victoria Nordsjø (17 år) når vi spør hvorfor hun valgte å ta sommerjobb akkurat her.

I sommer har hun ryddet, støvsugd og vasket Hov kirke, og arbeidet med å registrere og få oversikt over alt inventar og utstyr. Hun har deltatt i menighetsrådets arbeid med å gå gjennom alt i sakristiet for å klargjøre det til høstens ombygging, og bidratt med å rydde lageret på kirkekontoret.

-Det har vært fint å få vite mer om alt som finnes i en kirke, og som folk ikke vet så mye om. Men det aller beste har vært gudstjenestene, der jeg har fått lese bibeltekster og bønner.

Victoria har deltatt som kirkevert på gudstjenester og hatt ansvar under Åpen kirke- arrangementene i sommer.

-Jeg er veldig fornøyd med hvordan jeg ble tatt imot av alle i kirka, både arbeidskollegaer, menighetsråd og prest, selv om Øystein var den jeg vokste opp med. Han er enda et stort savn når jeg er her i kirka.

Victoria går ellers på Gjøvik Videregående på barne- og ungdomsarbeiderfag, og tenker at hun skal få seg arbeid i barnehage eller skole.

-Jeg er glad i unger. Jeg ble tante da jeg var 10 år – og nå er jeg grømtante til ei jente på 7 år, og er med henne på mye.

Victoria har fått prøve seg på mye forskjellig den tida hun har hatt sommerjobb i kirka, og hun har ikke vært redd for å ta i et tak.

-For meg har det vært godt å få litt arbeidserfaring på sommeren. Det å tjene noe kroner kommer også godt med, sier Victoria, som også kan tenke seg å delta som kirkevert når sommerjobben er over.

LIVSFORSIKRING

Vår private forsikring
er en grønn jordlapp
med poteter og erter

ei eng vi kan pløye
og sette lauk og kålplanter

ripskjerr
noen gamle epletre

og en skogteig som
skal få stå
og lage gransus
til vi en dag
får bruk for ved

Steinar Barstad
Fra diktsamlingen
«Mens det ennå er tid» (2020)

MARKUS BRENDMOES KUNSTLAND VED LOMSJØEN

Tekst: Aud Sigrd Holst
Foto: Markus Brendmo

I snart 15 år har Markus Brendmoe drevet kunstskele på Søndre Breivika ved Lomsjøen. En feriekoloni for kunstnere, har mange kursdeltakere kalt Kunstland.

Markus Brendmoe (født 1961) har sin utdanning ved Statens Kunstakademi og Atelier Warsinski, og er en allsidig kunstner med lang fartstid. Han debuterte på Høstutstillingen i 1983 og har hatt mange separatutstillinger. Bildene hans henger til og med på slottet, innkjøpt av H.M. Dronning Sonja.

Markus Brendmoe var for noen år siden på utkikk etter et nytt arbeidssted med en radius på to timers biltur fra Oslo, hvor han kunne invitere profesjonelle og amatørmalere til verksted og utstillinger. I 2009 lå Søndre Breivika ved Lomsjøen ute til salgs, og Markus og familien ble betatt av området som både lå avsides, men samtidig tilgjengelig til. I 2011 etablerte han Kunstland på eiendommen Søndre Breivika som forretningsadresse. Han tok kontakt med Søndre Land kommune, fylkeskommunen og Innovasjon Norge, og fikk både faglig og økonomisk hjelp.

I 2012 inviterte han til første kurs og hadde stor åpning med ulike kunstuttrykk som installasjon, musikk og skulpturer. En stor skare av nysgjerrige skuelystne møtte opp. Dette skulle bli starten på en lang reise med kunstnere fra inn- og utland som har tatt stedet inn både med hjertet og hjernen – og hvor det ikke finnes krav til prestasjon og salg av kunst, men et sted for nytenkning, rekreasjon og utfoldelse.

For noen av de som kommer er det et sted for rekonvalesens i en avslappende og uhytidelig atmosfære. For andre er det ei skikkelig arbeidsøkt med påfyll fra en tilstedeværende Markus, som er tilgjengelig fra tidlig om morran til seint på kveld, for individuell oppfølging og bistand. Kun fantasien setter begrensninger, som for eksempel opplevelsen med en enslig musiker og en saksofon på en flåte ute på Lomsjøen. Det ga store og lange ekkoer opp mot åsene rundt og skapte et sakralt lydrom. En stor opplevelse som Markus ikke glemmer.

Når du kommer til Søndre Breivika på kurs får du fullpensjon og overnatting med enkel komfort. Om kveldene er det

fellesmiddag og samling rundt langbordet. Da blir det gjerne faglige og dyptgripende diskusjoner med ivrige kursdeltagere som stuper i seng etter mange timer ved staffeliet ute, eller i et av de mange rom som er tilgjengelige. En feriekoloni for kunstnere har mange kursdeltagere kalt Kunstland.

Søndre Land kommune fremheves som en særdeles viktig og god alliert i mange sammenhenger. Han trekker spesielt fram kurset «Kunstland er deg!», et tilbud for barn og unge i distriktet som ble gjennomført som prosjekt over 2 år i regi av Søndre Land kommune. Her var det lokale barn og unge som fikk innføring i malerkunst og tegning med kyndig assistanse.

Kurspakka som Markus Brendmoe har skapt lever videre med jungeltelegrafen som den beste markedsfører. Fra april til november inntar han Søndre Breivika. Parallelt driver han Markus Brendmoe Kunstskele på Rommen i Oslo. Summen av aktivitetene er en tilværelse som pendler mellom Søndre Land og Oslo. Han stortrives med tempo og mange aktiviteter.

Markus trives med sine hyttenaboer og stedet er åpent for besøk gjennom hele sesongen. Søndre Breivika er en oase med omliggende skog og et idyllisk vann som innbyr både til fiske, bading og andre naturopplevelser. Markus sin familie nyter flere måneder her, og det finnes mange muligheter, noe som også den yngre generasjon Brendmoe har sett og vil videreutvikle.

Markus har planene klare for hver sesong, selv om også noe oppstår spontant. Et gjennomført kurs tidlig på sommeren i 2026 hadde deltagere opp til 85 år som fikk en uforglemmelig uke. Litt kryptisk og med et lurt smil legger han til at 2027 kommer til å bli spennende!

Kanskje sees vi på Kunstland?

ODNES VEL

Tekster Wigdis Wattum og Elsa Karin Brenden Foto: Jan Johansen og Susanne Dahl Aspvik

Odnesh Vel ble startet 14. november 1969, men lå nede noen år før ny oppstart i 2008 med nytt styre og Wigdis Wattum som leder. Fra 2010 til dags dato har Jan Johansen vært leder for Odnesh Vel.

Det oppsto et ønske om egne lokaler som bygda kunne bruke til sitt samlingssted. Varmestua i Odneshbakken hadde stått ubrukt en tid. Økonomiske problemer for Fluberg IL hadde ført til at ansvaret og eierskapet lå hos Oppland idrettskrets. Etter flere møter med leder i idrettskretsen, Knut Korseth, Søndre Land kommune, grunneier og Kulturdepartement, fikk vi ta over anlegget vederlagsfritt mot opprydding. Det ble gjort etter et enestående dugnadsarbeid både ute og inne. Gaver og dugnad gjorde sitt til at huset kunne brukes både til egen aktivitet og til utleie.

Vi startet seniorklubb med møte hver 14.dag. Vi serverte en god lunsj til kostpris og hadde noen ganger temamøte, men det viktigste er og var samtalene. Seniorklubben er fortsatt i høy grad oppegående siste onsdag i måneden med 20 -25 til stede hver gang.

Etter at oppryddingen var ferdig i området tenkte vi at som et minne om Odneshbakken, skulle vi sette opp en gapahuk der stillaset hadde stått. Den ble også bygget med gaver og dugnad og ble kostnadsfri for Velet.

Mange fortjener en takk for innsatsen de gjorde for bygda den gang, noe neste generasjon nyter godt av nå. Det gleder å se at Varmestua blir tatt vare på, og at Gapahuken og Odneshberget er blitt et turmål ikke bare for de som bor i bygda, men også for mange andre.

Takket være betydelige tilskudd (etter søknad) fra Spar-bankstiftelsen i flere år, har det vært mulig å modernisere/oppgradere hele varmessua, området rundt og badeplassen i Sagvika. I tillegg er det lagt ned utrolig mange dugnadstimer av frivillige.

ODNES VELS AKTIVITETER

Her er en oppsummering av Odnesh Vel sine aktiviteter gjennom året. Det er en aktiv forening som ønsker seg flere medlemmer og enda flere frivillige som kan delta på arrangementer og dugnader gjennom året:

Varmestua i Odneshbakken, som er velets eiendom, har blitt oppgradert til et innbydende lokale som kan brukes/leies til forskjellige arrangementer som bursdager, konfirmasjoner, møter etc.I underetasjen er det også foretatt oppgradering av toalett og kjøkken i 2026. Det gjør at det er rom for flere aktiviteter som f.eks snekkerverksted/hobbyrom.

Juleverksted ble arrangert to ganger før jul i 2025. Her ble det bakt pepperkaker og laget mange store og små nisser. Dette er et tilbud til de mellom 3-13 år. Bra oppmøte som inspirerer til gjentagelse.

Julegrantenning. Første søndag i advent er det tradisjon med julegrantenning ved varmessua. Det blir gang rundt treet med ei gruppe fra Hov musikkorps som spiller julemusikk. Selvfølgelig kommer nissen med gaver til barna. Her selges det nissegrøt, vafler, saft og kaffe. I mange år har velet hatt et “skinkelotteri “med mange fine premier som gir gode inntekter til Velet. Trekningen foregår når det er julegrantenning.

Bålkvelder. Med jevne mellomrom på vinteren blir det arrangert bålkvelder oppe ved gapahuken. Her blir det kokt kaffe og det er mulighet for grilling.

Stier og løyper. På sommertid er det fine turstier i området fra varmessua, Odneshbakken og Odneshberget. Vinterstid blir det kjørt opp skiløype fra varmessua og helt opp til gapahuken. På gamlesletta og unnarenna til hoppbakken er det tilrettelagt for aking med matter, kjelker, ski og annet som kan gli på snø. Odnesh Vel har akematter til utleie.

17.mai. En tradisjon som har vært i flere år, er flaggheising på toppen av Odneshbakken og på flaggstengene på Kronborg-brua 17.mai.

Bilrebus. Siste lørdag i august ble det arrangert bilrebus med start og mål ved varmessua. Ruta og postene er familievennlige og passer for alle aldersgrupper og alle typer biler. Et populært tiltak som samler max.50 biler, men antallet i bilene kan variere fra en til fem. Det ble arrangert «After-run» i varmessua med premierung og muligheter for å kjøpe mat og forfriskninger. 19 biler deltok.

Drive-klubben i Søndre Land, tidligere kjent som Kjør for livet, er et populært og forebyggende aktivitetstilbud for barn og ungdom. Klubben bruker motorer, mekking og sosiale team for å gi unge mestringsfølelse og et trygt miljø. De møtes hver torsdag og er fornøyd med lokalene i undetasjen på varmessua. I underetasjen er det også foretatt oppgradering av toalett og kjøkken i 2026. Det gjør at det er rom for flere aktiviteter som f.eks snekkerverksted/hobbyrom. Drive klubben ble avvirket i juni nå i sommer ,da Søndre Land kommune trakk seg fra å støtte driften av dette flotte tiltaket .

Quiz-kvelder arrangeres med jevne mellomrom. Det er et positivt tiltak med bra oppmøte.

Prosjekt kulturminne om Odneshbakken. Det er laget ei løype med 5 krakker og skilt hvor du kan scanne QR-koden og å få info om historien og noen filmsnutter fra Odnesh/Odneshbakken. Løypa starter ved varmessua og slutter rett inn på sletta.

Seniortreff. Siste onsdag i måneden møtes et 20 talls seniorer til treff i varmessua. Her har de Quiz, åresalg og servering. De arrangerer også julebord og sommeravslutning med god mat og underholdning.

Fuglekasser. I mange år hadde Roar og Espen snekkerverksted i underetasjen, hvor det ble laget fuglekasser og fuglebrett av 4.-7. klasse fra Odnesh skole og Land Montessoriskole. Totalt ble det 200 fuglekasser som ble satt opp rundt omkring i bygda.

Gå `ta banen. Under Gå `ta banen arrangementet i februar hvert år har Odnesh vel plass ved Odnesh stasjon/Land sag. Her er det varm bålpanne, gratis vafler, saft og kaffe.

Badeplassen i Sagvika er et viktig prosjekt for Odnesh Vel. Her er det lagt ned mange timer med dugnad for å få til en fin badeplass som kan brukes av alle. De samarbeider også med båtforeninga om å ha en fin badeplass med aktiviteter som vanntampoline og sandvolleyballbane. I år ble det Sankthans-feiring sammen med Sedal Vel, med familievennlige aktiviteter på dagtid og voksenaktivitet på kvelden med levende musikk.

ELDREDAGEN 2026

Søndre Land Eldreråd har gleden av å invitere alle kommunens pensjonister til Eldredagen 2026:

Torsdag 1.oktober kl.11-14, kafeteriaen på Hovlitunet

Program:

- Velkommen, v/ Odd Kåre Olsby, leder i eldrerådet
- Hilsen fra ordfører Roger Fløttum
- Foredrag v/ Harald Olimb Norman, tidl. generalsekretær i Pensjonistforbundet
- Allsang og underholdning ved Mette Tåje Iversen og Roy Strandbakke
- Servering av Rømmegrøt og Spekemat
- Kaffe og kringle

Fri entré og gratis bevertning!

ALLE HJERTELIG VELKOMMEN!

Påmelding til Søndre Land bibliotek og servicetorg på rådhuset, telefon 469 51 148 kl. 10.00-16.00 innen 29.09.2026. Det gjøres oppmerksom på at det er begrenset antall deltakere, så vær tidlig ute med påmelding.

KARI OG RAINER I RØSTEBYGDA I RINGELIA

Kari, født Nøvig i 1955 oppvokst i Bærum, og Rainer Maass, f. 1952 oppvokst i Tyskland, fant hverandre på et fylkesmøte i 4H i Tyskland i 1974. Begge har høyskoleutdanning fra henholdsvis hagebruk og landbruk fra universitetet i Osna-brück i Nord-Tyskland.

Tekst: Aud Sigrud Holst
Foto: Runa Bjone

I Tyskland hadde de en gard som hadde vært i i Rainer sin familie, og som han overtok. Der etablerte etter hvert Kari et hagesenter hvor hun også hadde flere ansatte. På garden produserte de i særlig grad poteter, korn og sukkerbeter og hadde en periode også gris. De bodde i et generasjonshus med mange familiemedlemmer, hvor det var lite privatliv, og der de også ble foreldre til tre barn. Etter mer enn 30 år med drift av gården, tok eldste sønn over, hvor nå hovednæringen er biogass og mais.

Kari og Rainer følte seg frie til å få en tilværelse med mindre ansvar og dessuten så ville Kari gjerne bli pensjonist i Norge. Men hvordan havnet de akkurat i Ringelia? Jo Kari og Rainer var kjent med Synfjellet, hvor de flere år hadde feriert, og derfor var det områdene i Nordre og Søndre Land som lokket dem til å sjekke ut steder for salg. I alt 17 objekter ble utforsket før de fant og falt for «Lillebo» i Røstebygda i Ringelia.

Huset «Lillebo» ble bygget i 1948 av Rolf Michaelsen som sammen med kona Ester bodde der til rundt 2015 da de flyttet til Hovlitunet. Huset ble solgt og to andre eiere har hatt eiendommen før Kari og Rainer kom for

en kikk og det bare sa klikk. Dagen etter besøkte de megler og kontrakt og salg ble undertegnet. Dette var i juli 2025.

Hvorfor et hus i Ringelia? Jo, Kari og Rainer ville ha nærhet til natur og ønsket å lage seg en ny hverdag i Norge hvor dyrking av grønnsaker, poteter og blomster skulle bli en stor del av deres tilværelse, slik det hadde vært i Tyskland.

Et lite flyttelass i campingvogn kom fra Tyskland og mange flere turer ble gjennomført etter hvert. De kom til Ringelia med en stor ekse sjokolade i en fargerik bil. Sjokoladene tok de med seg rundt i nabolaget for å hilse på folk i bygda. De fikk raskt god kontakt med naboer i Ringelia. De ønsket å bidra i et fellesskap hvor natur, miljø, ressurser og beredskap var overordnende.

De startet med å grave opp tomte for hånd, men måtte også ty til innleid gravemaskin. De forbedret jorda, satte opp drivhus, sådde ulike frø som de satte i vindusposter og under vekstlys. Noe frøs og de måtte innse at klimaet i Ringelia var annerledes enn i Tyskland. De har også fått lagt ut et omfattende vanningssystem på eiendommen.

Kari og Rainer har en imponerende grønnsakshage og ønsker nå å selge sine produkter lokalt. De tar gjerne i mot besøk og har også satt ut varer hos Anna sin kafe i Ringelia. De er nøysomme mennesker med et vennlig vesen og har gitt Ringelia nye ressurser som vi alle nyter godt av.

I vår serie med Per Einbus akvareller av kirkene våre, presenterer vi denne gangen Enger kirke på neste side.

MIN SALME

Takk for utfordringen til min tidligere elev, Sivert-André Halhjem.

Jeg ble også utfordret på å tenke utenfor boksen, selv om Arsenal's «The Angel» har noe nærmest åndelig over seg når tusenvis av fotballsupportere stemmer i så er den kanskje ikke religiøs.

Med en oppvekst på Sør-Vestlandet var ikke salmer og bedehus en ukjent del av barndommen. Salmer likte jeg egentlig ikke som barn ettersom mange inneholdt gamle, rare og uforståelige ord. Unntakene var ofte julesangene. Julestemning er fortsatt for meg; Oslo Gospelkor, Helene Bøksle og i de senere år Knut Anders Sørum.

Å velge en salme fordi den står i salmeboka føler jeg ikke blir helt meg, så jeg velger en religiøs julesang som i de senere år har betydd mye for meg.

For noen år siden oppdaget jeg «Josef 17 år». Selv om det kanskje ikke er en salme i tradisjonell forstand. For meg har den likevel mye av det jeg forbinder med en salme. Måten juleevangeliet fortelles fra Josef sitt perspektiv gjør den nær og menneskelig. Jeg liker måten teksten formidler Josef som ung gutt, som plutselig får et stort ansvar. I nåtid er det også fascinerende å tenke over hvordan helt vanlige mennesker kan bli del av noe større enn de selv kunne forestille seg. Jeg velger derfor å tenke litt utenfor boksen og kalle dette min salme.

Ulempen med å være så glad i en julesang er at den kommer med en innebygget kalenderbegrensning. Selvsagt kan den spilles hele året, men det er noe eget med å vente til desember – gjerne med god lyd, ro i rommet og et anlegg som yter sangen rettferdighet. Så får jeg heller bruke ventetiden på å sørge for at lyden er så god som mulig når desember endelig kommer.

Approps Arsenal-venner; Jeg velger å utfordre et menneske med mange ulike sider og egenskaper. Jeg er spent på hva din favorittsalme er.

Så, kjære Jan Snipstad, du er herved utfordret til å skrive neste «min salme».

Kenneth Skarås

JOSEF 17 ÅR

Tekst: Knut Anders Sørum (2021)

Melodi: Lewi Bergrud og Knut Anders Sørum

Vi er to sjeler
evig limt sammen
Skjebneforseglet
Ett skritt om gongen

Dæ var du som kom og sa tæl meg
at du sku få bæra hele himmal ned hit
Je sa greit, je gjør dæ her med deg
men lov meg du ældri glømmes dæ je nå skar si

Du må hølle godt tak rundt hjertet ditt
så vi står på beina når ælt det her er over
Så skar je hølle godt tak i hjertet mitt
kjinne hårt eneste slag skar vara ditt
Je skar vara her for deg og passe på så detti går

Je skar itte si at
je er bekymre
men jeg har grunn tæl
å passe på deg litt ekstra akkurat nå

Vi må gå tæl Betlehem i kvæll
Finne et stelle å kvile dit vi kjæm
Je må be og tru vi får det tæll
Ser langt i frå bra ut, men jeg gjør ælt dæ je kæn

Og du må hølle godt tak rundt hjertet ditt
så vi står på beina når ælt det her er over
Så skar je hølle godt tak i hjertet mitt
kjinne hårt eneste slag skar vara ditt
Je skar vara her for deg og passe på så detti går

BETRAKTNINGER FRA BUTRÅPPA

av Hans Ludvig
Fredheim

HØST (MENS DET ENNÅ ER TID)

Et ospelauv vinker en sommer farvel,
et enslig et henger tilbake.
Det klamrer seg fast til en naken kvist
og vil ikke slippe taket

slik tusenvis andre før det har gjort
når tiden for avskjed er inne.
Det skjelver en stund mens det ennå er tid
før en sommer, et liv, blir et minne,

og livstråden brister, og nå er du nødt
til å slippe det trygge taket.
Men nettopp da blir en ny sommer født
mens en naken kvist henger tilbake.

Hans Ludvig

SAMTALEGRUPPE

Samtalegruppe i Hov kirke annenhver
tirsdag kl.15.00.

Vi leser søndagens tekster, og prater ut fra disse,
og vi er også åpne for å drøfte andre temaer.

Neste møte er tirsdag 29.september.

Alle er hjertelig velkomne!

SLEKTERS GANG

HOV OG ENGER

Døpte:

Signe Nikolaisen
Vilde Bergestuen-Steinsland
Thale Marie Reppe Olsen
Tiril Merethe Reppe Olsen
Anna Kristine Lindstad Hauan

Døde:

Aage Victor Karlsen
Torill Jensen
Helge Oseth
Karin Myrdal
Svein Martin Nilsen
Bjørn Arnulf Heimdal
Gunnar Sagvold
Åge Thorsholen
Olav Leirhol
Tove Agnete Sandin
Bjørn Eivind Aslaksrud
Gerd Meilvåg
Gunn Marit Skogsbakken
Rune Skjellerud
Sigmund Nybakke
Marthe Sørhagen
Jon Svidal

Vigde

Rikke Løvlihaugen og Thomas Engevoold
Caroline Kallevig og Iver Grinaker
Eva Mari Flaten og Fredrik Opperud Nicolaisen
Marie Veseth og Martin Lauritsen
Merel Van Wijk og Krisoffer Haugen Stenseth

FLUBERG OG LANDÅSBYGDA

Døpte:

Nikolai Lium
Mia Christine Johnsgaard Sunde
Johan Rognstad

Døde:

Grete Hagen
Jorun Odden Bergseng

Vigde:

Daadhii Waariyoo Twasaa og Jon Vollset
Tone Snuggerud Hansen og Dagfin Anthun

SKUTE

Døpte:

Alfred Hasvoldseter Køttet

Vigde:

Malin Voldheim og Syver Bjørge

Kilde: Menighetskontoret

SØNDRE LAND
KOMMUNE

ANNONSE

Sentralbord
Telefon: 61 12 64 00
Åpningstider:
Mandag - torsdag: 12:00 - 14:00.
Stengt fredag

E-post: epost@sondre-land.kommune.no
Hjemmeside: www.sondre-land.kommune.no
Post- og besøksadresse: Hovsbakken 1, 2860 Hov

NØDNUMMER:
Brann og større ulykker - 110
Politi og redningssentral - 112
Ambulanse - medisinsk nødtelefon - 113

EGENBEREDSKAP

Egenberedskap for sju dager

Statlige myndigheter anbefaler at alle husstander har egenberedskap for minst sju dager. Det betyr at du bør kunne klare deg selv en uke dersom vann, strøm og kommunikasjon blir borte.

Dette innebærer blant annet:

- Nok drikkevann (minst 3 liter per person per dag)
- Mat som tåler lagring uten kjøling
- Varme klær og tepper
- Lommelykt og batterier
- Førstehjelpstutstyr
- Nødvendige medisiner

Egenberedskapsuka

Fra 26. oktober til 1. november arrangeres Egenberedskapsuka 2026 over hele landet.

Bruk uka til å:

- sjekke beredskapslageret hjemme
- fylle opp vannlageret
- teste lommelykter og radio
- snakke med familien om hva dere gjør dersom strøm eller mobilnett blir borte
- gjøre en avtale med en nabo eller et familiemedlem om å hjelpe hverandre ved behov.

Husk de som trenger litt ekstra hjelp og bistand når krise oppstår. God beredskap handler ikke bare om utstyr – **det handler også om å ta vare på hverandre.**

Litt forberedelse i dag kan gjøre en stor forskjell den dagen noe uventet skjer.

Er du forberedt dersom strømmen eller mobilnettet blir borte? Les mer på kommunens hjemmeside: www.sondre-land.kommune.no

Oppmøtested

Dersom både strøm, mobilnett og internett svikter over tid, vil Søndre Land kommune aktivere et eget oppmøtested på rådhuset. Her vil ansatte fra kommunen være til stede for å:

- Gi oppdatert og bekreftet informasjon om situasjonen
- Veilede innbyggere som trenger hjelp
- Formidle kontakt med relevante tjenester ved behov
- Ved strømbrydd er NRK P1 den offisielle beredskapsskanalen i Norge. Dersom også DAB-nettet er nede, vil Søndre Land kommune benytte **Radio Randsfjord på FM-nettet** for å formidle informasjon lokalt.

Ved store kriser, naturhendelser eller i en sikkerhetspolitisk krise er vi avhengige av at alle samfunnsfunksjoner fungerer så godt som mulig. Det betyr blant annet at:

- helse- og omsorgstjenestene må kunne opprettholdes
- strøm, vann og elektronisk kommunikasjon må fungere
- transport og veier må holdes åpne
- kommunene må kunne levere viktige tjenester.
- innbyggerne må være forberedt på å klare seg selv en periode dersom hjelpen blir forsinket.

Et robust lokalsamfunn gjør hele Norge tryggere. Beredskap handler ikke bare om myndigheter og nødetater. Hver enkelt av oss kan bidra til et tryggere samfunn.

Befaring av eiendommer i forbindelse med eiendomsskatt

Søndre Land kommune har sendt ut brev til eiere av eiendommer som skal befares og takseres i forbindelse med innføringen av eiendomsskatt fra 1. januar 2027.

Det er kun eiendommer som det er sendt ut brev om, som skal befares. Befaringene vil i hovedsak foregå fra slutten av august og ut november 2026. Arbeidet utføres av ESKAN AS på vegne av kommunen. Besiktigerne vil bruke refleksvest og skal kunne legitimere seg med ID-kort.

Bolig-, fritids- og landbrukseiendommer befares som hovedregel kun utvendig. Eier trenger derfor normalt ikke å være til stede. Næringseiendommer kan ha behov for også innvendig befaring.

For mer informasjon gå til www.sondre-land.kommune.no. Der vil det ligge oppdatert informasjon om eiendomsskatt.

Taksering av eiendommer

Kommunestyret i Søndre Land har vedtatt at boligeiendommer skal takseres med utgangspunkt i formuesgrunnlaget fastsatt av Skatteetaten. Dette innebærer at Skatteetatens beregnede boligverdi legges til grunn ved beregning av eiendomsskatt. Verdien er basert på blant annet boligtype, areal, byggeår og beliggenhet. Noen boligeiendommer har ikke formuesgrunnlag fra Skatteetaten. Dette kan for eksempel gjelde nye boliger, eiendommer med mangelfulle opplysninger eller våningshus, og kårboliger på landbrukseiendommer. For disse eiendommene vil takstgrunnlaget bli utarbeidet gjennom alminnelig taksering.

Informasjon til eiendomseiere

Når takstene fra takseringen er klare, vil alle eiendomseiere få tilsendt informasjon om takstgrunnlaget for sin eiendom. Her vil det også stå hvordan skatten er beregnet. Kommunestyret vil i forkant vedta blant annet skattesats (promillesats), eventuelt bunnfradrag og antall terminer per år. Disse vedtakene blir gjort i desember i forbindelse med behandling av budsjettet for neste år, og vil bli publisert på kommunens nettsider.

Klageadgang

Som eiendomseier har du rett til å klage. Dersom taksten er fastsatt av kommunen, kan du klage til kommunen innen 6 uker etter at taksten er gjort kjent. På de eiendommene det er brukt boligverdi fra Skatteetaten, må klage sendes direkte til Skatteetaten. Informasjon om hvordan du klager, og hvilke krav som gjelder, vil følge med når takstene sendes ut.

Fritak og reduksjoner

Noen eiendommer kan ha fritak for eiendomsskatt, enten etter eiendomsskatteloven, eller etter vedtak i kommunestyret. Dette vil bli tydelig kommunisert når endelige vedtak foreligger.

Formiddag i det fri

Sosialt utetreff for alle i Søndre Land

Å møtes og oppleve fellesskap gjør oss friskere og gladere.

Det blir prat rundt bålet, enkel gratis servering og kaffe.

Onsdag **14.10.26** kl. 11-13 på Fladsrudplassen, Hov sentrum

Onsdag **11.11.26** kl. 11-13 på grillhytta v/Vassendlandet, Trevatn

Onsdag **09.12.26** kl. 11-13 på varmestua, Odneshakken

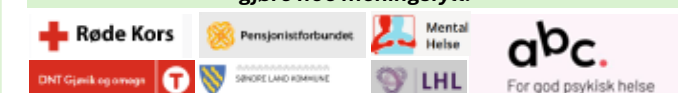
Vi planlegger å fortsette utetreffene også i 2027.

Har du spørsmål kan du kontakte: Anna Sanden, ergoterapeut, Søndre Land kommune tlf. 905 93 661. Frivillige fra lag og foreninger deltar.

Trenger du skyss, ta kontakt med Roar Westrum i Røde Kors tlf. 94 80 95 00

Kle deg for å være ute. Påmelding er ikke nødvendig.

Bli med på å gjøre noe aktivt, gjøre noe sammen med andre og gjøre noe meningsfylt!

Din annonse her?

Kr 2000,- + mva pr år (4 utgaver)
Leveres ut til alle husstander i Søndre Land

Rør Åpner'n AS

Vi har over 45 års erfaring innen høytrykkspyling, oppsuging, lekkasjesøk, peiling, trykktesting og rørinspeksjon.
Ring oss når som helst på tlf. 905 13 792
Du kan også lese mer om våre tjenester på www.rorapner.no

Bademiljø www.bademiljo.no

Din annonse her?

Kr 2000,- + mva pr år (4 utgaver)
Leveres ut til alle husstander i Søndre Land

Varmepumper • Varmeanlegg
Baderom • Tekniske rørinstallasjoner
Vann- og avløpsanlegg

SKRIFTHUGGER'N AS

V/JØRN WESTBY.
Inskripsjoner og oppussing
av navn
utføres på kirkegården. Tlf. 413 21 075
2350 Nes
post@skrifthuggern.no

Din annonse her?

Kr 2000,- + mva pr år (4 utgaver)
Leveres ut til alle husstander i Søndre Land

NORLI DOKKA
BØKER - LEKER - PAPIR - HOBBY
10-18(16)
61 11 19 52

El-forsyning og
El-installasjon
Tlf: 61 11 27 00 Dokka
www.vokks.no

OVER 50 NYE STEINER I UTSTILLING PÅ GJØVIK

Din annonse her?

Kr 2000,- + mva pr år (4 utgaver)
Leveres ut til alle husstander i Søndre Land

Skogsentreprenør
Brdr. Hagenborg as

Din annonse her?

Kr 2000,- + mva pr år (4 utgaver)
Leveres ut til alle husstander i Søndre Land

LAND SPILLET

Et Monopolspill fra og
om Landkommunene
Pris 649,-
Se omtale s. 13

REMA 1000

REMA 1000 HOV
Hovlandsvegen 1, 2860 Hov
Tlf: 61 12 20 12
bare lave priser på varer du kjenner

Ensomheten tar ikke ferie.
GI EN SAMTALE TIL EN
SOM TRENGER DET.

Send sms ALLTID 3 til 2160 (150,-)
Kontonummer: 7011 05 20067

Land Begravelsesbyrå
ved innehaver Norvald Åbo
Ordner alt ved begravelser og kremasjoner
• Gravmonumenter • Skrifthugging • Blomster • Kranser • Båredekorasjoner
Også utenfor distriktet. Døgnvakt: 415 93 105
Vi ønsker å bidra til en verdig gravferd

Dokka Begravelsesbyrå A/S
Nordre Land, Søndre Land og Etnedal – eller hvor det måtte være bruk for oss.
Ordner alt vedrørende begravelser og kremasjoner.
Kranser, blomster og båredekorasjoner.
Gravmonumenter Skrifthugging
61 11 20 00
Elin og Endre Rudstaden
952 36 954 - 992 92 606
DØGNVAKT
2870 DOKKA

GUDSTJENESTER

Søndag 20. september – Fluberg kirke
kl. 11.00: Gudstjeneste med konfirman-
presentasjon og gullkonfirmanter.

Søndag 20. september – Hov kirke
kl. 11.00: Gudstjeneste med
konfirmanpresentasjon.

Søndag 27. september – Skute kirke
kl. 11.00: Gudstjeneste med konfirman-
presentasjon og gull konfirmanter

Søndag 4. oktober – Hov kirke
kl. 11.00: Gudstjeneste med
gullkonfirmanter

Søndag 11. oktober – Fluberg kirke
kl. 11.00: Gudstjeneste med dåp

Søndag 18. oktober – Hov kirke
kl. 11.00: Gudstjeneste med dåp
Utdeling av 4-års bok

Søndag 25. oktober – Enger kirke
kl. 11.00: Gudstjeneste

Søndag 1. november – Skute kirke
kl. 15.00: Minnegudstjeneste

Søndag 1. november – Fluberg kirke
kl. 17.00: Minnegudstjeneste

Søndag 1. november – Hov kirke
kl. 17.00: Minnegudstjeneste

Søndag 8. november – Hov kirke
kl. 11.00: Gudstjeneste

Søndag 15. november – Fluberg kirke
kl. 11.00: Gudstjeneste med dåp

Søndag 22. november – Hov kirke
kl. 11.00: Gudstjeneste med dåp

Søndag 29. november – Hov kirke
kl. 11.00: Gudstjeneste (Lys våken)

Søndag 6. desember – Landåsbygda kirke
kl. 11.00: Gudstjeneste

ÅPEN KIRKE

Hov kirke vil være åpen i forbindelse med Allehelgen. Du kan komme inn for å be, tenne lys, sitte i stillhet eller bare se på de vakre kirkerommene våre:

Onsdag 28.10 kl 15 – 17, med program kl 16.

Onsdag 04.11 kl 15 – 17, med program kl 16.

ARRANGEMENT

Lørdag 19. september.
«Tårnagenter» i Fluberg kirke.

Søndag 27.09. kl. 18.00:
Konsert med PUST i Hov kirke.
Billetter kr 300.
Arrangør: Søndre Land menighetsråd

Mandag 19.10. kl. 19.00:
Kulturkveld i Hov kirke med
Henrik Syse som holder foredrag.
Fri inngang, kollekt

Onsdag 21.10. kl 19.00:
Innvielseskonert for nytt flygel
i Fluberg kirke.

Torsdag 29.10. kl. 18.00:
Allehelgenskonert med
Landlig Jul -gjengen i Hov kirke.
Arrangør: Jølstad Begravelsesbyrå

Torsdag 12.11, kl 19.00:
Konsert med Søndre Land kirkekor
i Hov kirke.

Lørdag 28.- søndag 29. 11:
“Lys Våken” for 11-åringer
i Hov kirke.

Søndag 29.11 kl 18.00.
Landlig jul i Hov kirke.
(Billetter kommer for salg på ticketco.)

Søndag 6.12. kl. 18.00:
Adventskonert i Hov kirke.
Arrangør: Kantor Svetlana Starcheusova
og Søndre Land kirkekor.

Send SMS til 902 77 164 om du ønsker å få informasjon om gudstjeneste-tilbudet på SMS

Gi en gave til Menighetsbladet for Søndre Land!

Frivillig årsabonnement for 2026: Kr. 300,- (eller annen sum).
For abonnenter som får bladet tilsendt via posten, må
abonnementet på kr 400,- betales.

- Vippsnr: 583367 - eller benytt konto: 2075 08 21163
(merk med: Menighetsbladet).